ANUL 1. No. 21. 6 pagini 3 lei Miercuri 17 Mart. 1937

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU
BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Tăcerea lui Vaida-Voevod

In configurația politică actuală Alexandru Vaida Voevod prezintă la ora actuală peisajul său personal. Tace. Tace chiar mai mult decât Iuliu Maniu.

Tăcerea e cel mai greu lucru în politică.

La d-sa, se complică și cu un fapt special.

Nu sânt mulți ani decând țara a fost in lung și lat frământată de un steag. Pe flacăra lui se deosebea, cu literă bărbată: Numerus Valachicus. Lozincă mare cât o istorie, vie cât un semnal de bătălie.

De atunci multe puncte de întrebare au urmărit acțiunea și mai ales ne-acțiunea șefului «Frontului Românesc».

Ele au culminat in interpretările tendențioase care s'au dat avântatului interview acordat de A. C. Cuza ziarului nostru. Nu-i un cuvânt in acest interview care să nu fie pornit dintr'un vast sentiment de lealitate față de catechismul național.

Totuși lealității i s'au căutat dedesubturi; și am putut vedea chiar numele lui Vaida-Voevod amestecat cu gânduri și consecvențe pe care șeful suprem al partidului național-creștin le arborează de mult — de patru zeci de ani — pe culmi prea înalte ca să poată atinge oameuii și lucrurile.

In orice caz, să mi se dea voe să cred că atunci când spune A.C. Cuza ceva e un lucru; dar să vină să răstălmăcească, diverși scribi de stânga gândurile unui om care în primul rând e dincolo de dimensiunile zilei prin franchetă și curaj, e a scrie istorie cu ceară de lustruit pantofii.

Nu e mai puțin adevărat însă că lustragiii de ghete au scos în diverse foi de stinga crezul național la mezat și au strigat două zile în șir:

Haida bre, care dă mai mult!

Să apărăm deci istoria, să punem pe cronicari la punct...

Nu pot să cred, fiindcă ar trebui să mă indoesc și dacă trăesc și scriu și citesc, că Vaida Voevod odată pornind la marea acțiune a lui Numerus Valachicus nu și-a dat seama de toată complicata mașinărie a răului pe care, cu o singură lozincă, o provoacă impotriva sa și a lor săi.

Impotriva acestei mașinării adverse, vreme de doi ani de zile d-sa insă a strigat și afirmat dela un capăt la celălalt al țărei ce va face odată venit la putere.

Că va veni e sigur. A crede însă că d-sa — personal, dacă nu și mulți din preajma sa nu vor rămâne credincioși cuvântului dat istoriei, e a mă îndoi peste posibilitățile scepticismului meu.

Pot fi la mijloc probleme de tactică. Vaida Voevod poate face chiar un pas, doi, înapoi, ca saltul să fie mai mare. Acțiunea lui însă nu va abandona un steag, bătrânul luptător care a fost gata de atâtea ori să se retragă din viața politică fiindcă nu se vedea posibil, nu ar șovăi să o facă azi mai ales, dacă n'ar fi convins că mai trebue să stea o ultimă oară de vorbă cu neamul.

Fiindca da, să nu uităm, ultima guvernare a lui Vaida Voevod va fi cuvântul de rămas-bun pe care un luptător de imens trecut il va spune a lor lui, il va spune țarei, ca liber în cuget, achitat în conștiință, să intre liniștit în istorie.

Cu cât pașești in spre apus, oamenii și lucrurile se lungesc cu umbra.

Vaida Voevod a vroit ca umbra lăsată de el pe pământul românesc să fie o acțiune.

Infășurată în Numerus Valachicus, această acțiune a și săpat un întreg făgaș de vreri și speranțe. Pină și liberalii, rechini care se țin in urma vapoarelor partidelor de dreapta, doar de or avea ceva de devorat, l-au urmat in cele mai bune din reformele cu care au vrut să se recomande posterității ca partid încă național.

In fața apoi, Vaida Voevod are o intreagă mișcare, mișcarea legionară,cu care s'a privit adesea față în față.

Inaintea ei obrazul luptătorului național nu va roși.

In fața bătăilor de inimă ale unei intregi generații tinere, inima lui nu va inceta să bată.

Dar lăsați omul să tacă dacă așa crede el de cuviință.

Si în Iliada lupta uneori incetează. Căpeteniile țin sfat.

Nu vă amestecați cu ele, voi mai ales, scribi cu călimările în călcîi...

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

DIN «NEFERICIRILE» FASCISMULUI

Drum dealungul lacului Garga

TRIUMFUL TEHNICITAȚEI

Dacă am fost acuzați de ceva mai mult vreodată, a fost *neseriozitatea*.

Lipsă de pregătire, lipsă de discernământ, lipsă de selecție in determinarea valorilor și recunoașterea lor acolo unde sînt.

O negare a acestei anomalii a fost exprimată eri prin votul comisiunei pentru concentrarea invățământului superior, de sub prezidenția Mareșalului Prezan.

S'a admis — după aprige dezbateri — ca titlul de inginer să nu mai fie decretat în viitor decât de Școlile Politehnice.

Ingineria română ca și medicina, e o fală a țărei.

Se cădea să fie apărată.

Titlul de inginer era amenințat să sufere în ultima vreme o decapitare.

Primejdia s'a inlăturat.

Modelul invățământului tehnic îl va oferi *Școala Politehnică*, una din gloriile invățământului nostru superior.

Dacă se va mai inființa una la Iași, gloria nu va fi decât dublă!

In orice caz, prin concentrarea invățământului *ingineresc* în școlile *inginerești*, sîntem siguri, că vom avea, și în viitor, *ingineri!*

B. V.

BETLEEM

— Sunt Melchior!

— Eu sunt Baltazar!

— Mă cheamă Gaspar!

Toți trei căutau steaua din veacuri. Drumul a fost unul. Numai călătorii erau trei. Gânduri înmănunchiate spre zarea aceluiaș ideal. Nimeni din cei trei n'a cârtit pe drumul flăcării de peste vremi. Când s'au ivit spinii, Melchior a împletit cunună din ei și și-a împodobit fruntea arsă de visuri. Baltazar, a legat rănile lui Gaspar. Și Gaspar a crezut — fără să bage degetul în rană.

Steaua a binevestit pe drumul magilor.

In urmă au venit zilele patimilor și ale răstignirii. Trei zile. Până 'n dimineața Invierii.

— Sunt Horia!

— Eu, Gheorghe Crișan!

— Sunt Cloșca!

Și din urgia roatei, Nicola Ursu Vasile vedea licărul stelei sfinte. Steaua străfulgera, «ca o lacrimă de sânge», în zariștea morții. Pentrucă Horia nu murea. Se cununa numai cu moartea. Se logodia cu veșnicia. Invierea de peste veac lumina dania Albacului.

Și dacă întorci filele istoriei, citești alte capitole. Drum unic împletit din trei vieți: Iancu, Axente Sever, Popa Balint.

Iancu, — seninătate magnifică în fața destinului. Axente Severu, — năprazincă ridicare în fața morții și a dușmanilor. Vă aduceți aminte, desigur, de cuvântul lui: «Foc au dat? Foc le dăm!»?

«Popa Balint, — preot cu crucea 'n frunte. Luptători pentru Neam și pentru Cruce. Plecați, toți trei, din propria lor viață, pe drumul morții, în căutarea stelei.

Neam, Cruce și Hotar. Alți trei magi de totdeauna.

Căutând steaua, au trecut tot prin trei zile, de răstignire mare: 1785—1821—1848.

Ziua Marei Invieri a venit: 1918.

Mulți au hulit Minunea. Și nu toți au întins covorul sufletului pe drumul Bunei Vestiri. Steaua a rămas însă, ridicată peste hulă și mai tare, decât clevetirea.

Oamenii mici și răi își plimbau destinul mârșav și vederile obtuze sub cupola de mărețe a stelei.

Irozii și trădătorii n'au lipsit niciodată. Irod a cerut sânge de prunci. Iisus a fost trădat. Iuda a primit arginți sunători. Horia a fost trădat de insuși neamurile lui. Și din sfânta nebunie a lui Iancu a mușcat trădarea. Nimeni din ei însă nu s'a înecat în băile de sânge.

Au sfințit toți însângerarea.

Steaua a rămas să lumineze calea Adevărului și a Binelui.

Magi au fost în toate vremurile. După cum au fost și Irozi.

Totdeauna cartea Magilor a rămas evanghelie pentru veacuri.

Târziu, târziu, când a fulgerat lumină de stea nouă pe un hotar de cer românesc, au drumețit trei magi spre zarea Bunei Vestiri.

— Sunt...

— Mă cheamă...

— Eu sunt...

Semnele vremii plinesc profețiile sfinte. Undeva — un dulgher cioplește destin nou neamului. Trec de-avalma călători. Arar, priviri întrebătoare se abat spre truda sufletului său. Câți sunt însetați, se adăpă cu apă vie din cana dulgherului. Celor înfometați li se dă hrană. Și celor obosiți, li se dă pat de odihnă.

Și mulți nu știu cine este dulgherul.

Demult, demult, au pornit trei magi.

Peste destinele noastre crește, uriașă, mai tare decât Irod, Steaua din veac. Betleemul a primit îngenunchieri, dar n'a îngenunchiat în fața nimănui.

Valeriu Cârdu

„Veți înfunda pușcăriile!" sau religia profanată a cuvântului

Sunt un om care mă pasionez să cântăresc cuvintele — nimic nu importă mai mult — și chiar atunci când in scrisul nostru anumiți termeni pot să pară prea tari, și când cenzura de altfel ne cheamă destul de brutal la respectul excesiv al unui anumit vocabular permis, vă asigur totuș că nimic nu a fost spus fără să fi fost înainte bine gândit. Cuvântul, cu tot imaterialul lui, înseamnă totuș o intreagă lume pe care noi o schimbăm cu aceea pe care o primim. Inseamnă sensul anumitor realități așa cum noi le trăim. Și cred că la început, cuvântul a trebuit să fie o transpunere în sunete a lucrului material, iar subt raportul ființei noastre, un fapt organic, o mărturisire totală, actul sintetic care definește pe om, exprimând capacitatea lui de a simți, de a cunoaște, de a asimila tot ce este și se petrece în afară de el.

Dar Anatole France ne spune undeva că, la fel cu monezile care, circulând, s'au șters atâta încât nu se mai cunoaște nimic din ce-au exprimat și din ce s'a gravat odată pe ele, — la fel și cuvintele noastre ajung cu timpul să nu mai însemne aproape nimic din valoarea lor inițială, din sensul pe care l-au avut la început.

Este aici un atâta de trist adevăr! Urechile noastre suportă astăzi cuvinte, sensuri, care de cele mai multe ori nu mai au nimic comun, cu nimic real — și dacă stau să mă gândesc puțin îmi pare că ne-am pierdut într'o ridiculă, într'o monstruoasă inflație de vocabular pe deasupra unor realități care ne-au rămas cu totul streine. Singuri artiștii mari, mai salvează cuvântul, ei singuri pot să priceapă cât este de covârșitoare valoarea lui — atâta încât omul, demn de numele acesta, e desființat sau trăește numai prin el: prin proprietatea cuvântului.

Dar artiștii sunt atât de puțini! Sunt atât de multe, dimpotrivă, măruntele vietăți omenești pentru care cuvântul nu este decât tot atâta cât saliva pe care o aruncă din gură, in acelaș act scârbos al vorbirii fără adevăr...

Această lungă introducere despre ce aș vrea să se cheme o religie a cuvântului, poate nu este atâta de inutilă.

Cu sentimentul acestor lucruri profanate am luat cunoștință de un dialog uluitor care a avut loc în Camera românească. Să vă spun mai repede de ce este vorba — și, dacă n'ați pierdut încă răbdarea, vă rog să mai ascultați un minut.

Știți toți astăzi că cel mai mare pericol care amenință țara, este... culoarea din care ne facem cămășile. Râdeți, — dar așa este! Să vă ferească Dumnezeu, de pildă, să purtați cămașe albastră sau verde. Să vă feriți!

Acesta este stigmatul care vă înseamnă, indubitabil, că trădători de neam, primejdioși ordinei publice, suspecți criminali în sfârșit pentru care s'au făcut de altfel legi foarte precise. Albastru și verde... Culori nepermise, cămăși suspecte. Domnul Aurelian Bentoiul — care este un domn foarte deștept — apreciază că ar fi aici o ideologie de garderobă... Iar dacă d. Aurelian Bentoiu o spune — sigur că așa e.

D. Octavian Goga totuș nu a crezut — și a avut chiar un cuvânt imprudent... Oh, cât de imprudent — o să vedeți acum! D-sa a declarat că deputații partidului național-creștin vor veni totuș la Cameră în cămăși albastre... Bravo! — A, nu, nu — am uitat că e stare de asediu! — foarte rău a vorbit d. Goga, dar, în sfârșit, știți ce răspuns a primit?

— Dacă o să veniți în cămăși albastre, o să înfundați pușcăriile!

Scurt. Ei bine, eu sunt om de treabă și pricep tot. Pricep chiar pericolul cămășilor — și cum dracu' să nu-l pricep pe acest timp de cenzură! Dar Goga... băgat în pușcărie... de Sasu — asta nu, nu, orice-aș face, nu isbutesc să pricep!

...Cred că sunt într'adevăr câteva lucruri simple. Și unul, iată-l aici. In cărțile noastre de istorie, de peste cincizeci sau o sută de ani, și în care Goga a intrat de acum un sfert de veac, se va scrie că un poet de flăcări a sburat din temnița dela Seghedin și a unit cu plânsul lui o țară ruptă în două timp de o mie de ani. Copiii noștri vor murmura Oltul, atâta timp cât se va vorbi românește. Iar arta românească va reține, cu atâtea alte bucăți, minunea lui Lae Chioru.

Și atunci, — cum? Cum! Vii d-ta, Vasilică Sasu, rentier plictisit dela Constanța sau dela Bacău și il bagi în pușcărie pe Goga! D-ta, Sasu Vasile, pe care nu te va reține decât cimitirul Monitorului Oficial — și care nici măcar contele Tisza nu ești! — înfunzi pușcăriile cu Octavian Goga.

Și atunci, vreți să pricep? Nu, de o mie de ori — primesc să fiu arestat, dar nu pot! Decât poate numai acolo, unde simt cuvintele, care nu-și mai cunosc realitățile... Și deaceea vă spuneam la început:

— Măruntele vietăți omenești pentru care cuvântul nu are alt preț decât saliva pe care o asvârlă din gură...

TOMA VLADESCU

Speranța proștilor...

Eri, d. Leon Blum l'a prins pe d. Mișel Ralea în flagrant delict de adulter ideologic. In adevăr, nu mai departe de cât eri, d. Mișel (RALEA) a scris negru pe alb în DREPTATEA și încă cu cel mai accentuat negru tipografic, că «Anglia este speranța noastră» — adică a d-sale și a fachirilor învârtitori din tribul țărănesc blancist.

Dar unde e atunci Franța? Ce s'a făcut Societatea Națiunilor și celelalte constelații sentimentale, fără de care sufletul oricărui perfect democrat se simte tot atât de slab și de orbeț ca un mânz nou născut? De unde și până unde aceste preferințe esclusive pentru Anglia? Nu-i așa că la mijloc nu poate fi de cât trădare?

Din fericire pentru garanțiile de securitate ale Europei și pentru echilibrul perfect al planetelor și sateliților sistemului solar, realitatea e alta: democrații de filiațiune masonică din Sud-estul continentului, se simt atât de goi sufletește, atât de flotanți, atât de prăpădiți și de epuizați, încât sunt siliți să-și imagineze salvarea în tot felul de iluzii și de puncte de reazim artificiale, concepute în afară de ei și de Țara lor.

Tot așa, către declinul definitiv al imperiului roman, iluziile cele mai puerile și expedientele cele mai neserioase, rămăsese singurele mijloace de guvernământ. Fiindcă principala caracteristică spirituală a decadentului este desrădăcinarea din real, fumismul și neseriozitatea.

Și când te gândești că oamenii de teapa d-lui Ralea, homunculușii, augustulușii aceștia creiați în eprubetele murdare ale bancherilor iudei — adesea faliți — au aerul să ne acuze pe noi naționaliștii că ne împrumutăm lozincile politice din afară! Noi cari, înrădăcinați adânc în pământ, în spirit și în realitate, știm ca și strămoșii noștri de acum șase sute de ani că viața este destin, luptă și amestecătură de bune și rele, știm că nu ne putem bizui de cât pe mila lui Dumnezeu și pe brațele noastre!

Totuși, e delicios să constați, că Michel, pentru desăvârșirea simetriei «ideilor» lui de popândău politic, ne crea tot pe noi înfeodați străinului. Cât sunt de paradoxali mișeii aceștia!

Nicolae Bogdan

ETERNUL FEMENIN

Adesea stau lungit și mă gândesc: Doamne, ce tristă ar fi țara asta fără Mela Negruzzi, Philomela Catargi, Graziella Sadoveanu, Hortensia Papadat-Lonnescu și Gardenia Ecaterina Fulmen.

Ce tristă ar fi mai ales fără Lucreția Borgia zisă și Karnabat!

Când trece, la premiere, prin fața mea iu stal mă pitulesc în fața dumneaei, ca un pui de pitpalac la poalele turnului Eiffel.

Dar aduarația mea a crescut decând l-am citit conferința ținută în sala Barașeum: Subiectul:

LUCREȚIA KARR IN FAȚA DRAGOSTEI

Cu tenacitate, distinsa sensuală ia în această conferință poziție definitivă în fața dragostei.

«Ecouri lugubre — spune această Lady Chatterley a Danubiului — ne parvin din toate părțile. Un vânt de nebunie suflă în omenire. Un fior de nedreptate și crimă. Numai în femee se va găsi scăparea. Priviți femeile, îngrijite, fardate și cochete. Dintr'un buget modice muig mai mult de jumătate pentru farduri, pentru lux. Și aceasta numai pentru voi, bărbații».

— Ah, ingrafilor!

MAI DEPARTE...

Această Lady Chatterley care nu și-a găsit încă pădurarul — domnule, și sânt o mulțime în balta Brăilei! — afirmă, și vă rog să o credeți, că: «Natura s'a ostenit să facă pe femee din materii misterioase».

— Să mai fie atunci un mister că e doar conferențiară?...

IN SFARȘIT...

Misterioasa conferențiară imparte pe femei după bărbați, in: femei cochete cele cu jumătate de buget cheltuit pe farduri, femei pasionate (scapabile uneori de crimă); femei sensuale «care arătuesc fiindcă nu pot rezista pălăriilor ce le îndeamnă nervii lor» (Doamne, câte mai știe și femeia asta!); femei sentimentale («pentru care au fost făcute romanțele și luna se ridică pe cer») care dacă «au norocul să întâlnească un bărbat cum se cade, rămân credincioase și dincolo de moarte».

— Dacă!...

IAR DACA NU...

Rămâne ca noi «să nu fim prea severi cu femeile noastre dornice de plăceri, ci să ne gândim la zeița fanteziei». Drept care, Cleopatra noastră face un apel desperat:

«Domnilor, dați-ne și nouă bani și vom apărea luxoase și fardate ca stelele de cinema, și nu veți mai avea nevoe să eșiți în oraș, că veți avea tot ce vă cere inima acasă».

Am spus: Cleopatra! Ce-ar fi fost istoria — s'a întrebat cineva — fără nasul mic al Cleopatrei!

— Ce-ar fi fost, Domnule, istoria, dacă Antoniu s'ar fi întâlnit nas în nas cu Lucreția Karnabat!

DOCTORUL FARA VOE

Insemnări depe front

SPRE FRONT

de NICOLAE TOTU

Eram în Toledo veniți de 3 zile. Prin bunăvoința comandantului militar al orașului Toledo, noi românii am fost încartiruiți în oraș.

Părintele Dumitrescu și eu am nimerit la niște oameni foarte de treabă. Stăpânul casei era directorul unei școli primare. Ionel Moța ne aranjase pe noi în cel mai bun loc pe motivul că noi doi fuseserăm bolnavi la Talavero, dela Reina.

Intr'o seară, tocmai în timpul când stăteam la masă cu familia, vine și ne anunță cineva că plecăm pe front și suntem imediat chemați la companie. Parcă văd cum au pălit la față toți dela masă. Ne-am luat bagajul și rămas bun și am plecat. Când am scoborît jos, ne-am întâlnit și cu ceilalți români, căci stăteam toți pe aceiași ulicioară. La Toledo străzile sunt foarte înguste, rămășiță și influență arabă. Când am ajuns la școala unde era găzduită compania noastră, frontul încă nu se încheiase. Intrăm în front. Sergentul face apelul.

Spaniolii citeau numele noastre foarte repede și foarte nostim. Făceau abuz de litere H, spre hazul nostru. Marin făcea totdeauna reflecții pline de spirit, din care se vedea ascuțimea minții lui.

S'au adus cartușe, granate și ni se împart. Apoi se sparge frontul și așteptăm. Era un frig umed care te pătrundea până la piele, pe culoarele școlii fără geamuri și cu găuri de obuz. Se înfiripează ici un foc, dincolo altul. Ne încălzim și noi dar cădem de somn, — toată ziua făcusem instrucție și trageri la poligon. Alecu și Marin se duc după ceva scânduri. Primul aduce niște uși dela dulapuri, iar celalt vine cu o condică și niște hârtii. Facem foc și stăm toți de vorbă. Casa este fără lumină, reflexele focului ne joacă pe față și umbrele noastre pe pereți iau forme fantastice. Am uitat că suntem soldați și peste o oră trebue să pornim pe front. Parcă am fi la șezătoare. La lumina focului care pâlpâie. D. Clime începe să ne povestească, apoi Ionel Moța. Suntem atât de legați, simțim această dragoste frățească cum trece dela unul la altul și ne moaie inimile. Focul se stinge încetul cu încetul, pe rând, pe rând, am adormit și noi rezemați unul lângă altul, visând la țară și la cei deacasă.

Deodată răsună un ordin scurt și sărim ca arși. Se face din nou front, e ceasul 4 dimineața. Afară plouă și e frig de te pătrunde la oase, hainele subțiri nu reușesc să oprească frigul. Suntem îngrămădiți la iuțeală în camioane deschise. Pornesc repede. Curentul făcut de mașină ne îngheață complect. Ionel și cu mine stăm în picioare, n'avem unde să ne așezăm, mașina este plină. Ionel își pune paltonul în cap și mie îmi dă pătura. — Dragă Ionel, nu știu dacă aceste rânduri sau sentimentele mele trezite prin descrierea acelor timpuri de neuitat, — ajung până acolo în cer, unde ești tu. Dacă ți-am greșit cu ceva, dacă poate nu ți-am mulțumit destul, te rog să mă ierți. Ai fost tot timpul atât de bun cu mine, cu toți, ne-ai dat din sufletul tău mare atâta căldură, atâta bunătate, încât toată viața inima îmi va fi încălzită de amintirea ta.

Ajungem într'un sat al cărui nume ne scapă. Un sat părăsit din apropierea frontului. Suntem băgați într'o casă. Incepem să facem curățenie. Ne ducem și ne spălăm la o fântână. Ceilalți soldați au dat, prin casele și cramele părăsite, de bu-

(Continuare în pag. 3-a)

Cultura, Oameni, Fapte

Veacul minunii româneşti

Intoarcerea la glie

Gândurile pe care le înşăilez aci, ca pe nişte mărgele, nu sunt hotărîte de primăvara de afară, de imaginea limpede a câmpului tivit de orizont, sau a plugului mişcându-se încet în urma boilor, pe brazdă. Reînvierea din fiecare ram, care dă sufletului imboldul cel mai curat, ar fi, poate, un motiv serios să prind aci un mănunchi de idei şi drept început să scriu, aşa cum am scris: întoarcerea la glie... Insă n'am să scriu nimic despre lirismul ţărânei, acum, în primăvara limpede ca un abecedar. Acest romantism s'a dovedit lipsit de sens, — sau dacă îl mai are, este redus — de îndată ce problema gliei se pune prin prisma socialului.

Vezi, pentru noi înţelegerea lucrurilor trebue făcută din punct în punct, de pe o treaptă pe altă treaptă. Astfel, când se recunoaşte în Naţie, formula cea mai cuprinzătoare spre a afirma toate caracteristicile unui popor, desigur că preocuparea de a satisface această entitate trebue împinsă pe toate planurile şi, mai cu seamă, trebue să ne oprim asupra ei pe acel al socialului.

De noua întoarcerea la glie, care nu va însemna câtuşi de puţin un prilej de luminos romantism, sau un motiv de largă libertate, văzută prin interesul general, prin nevoile reale ale poporului acestuia, prin acele înegurări şi necazuri ce stărue peste satele noastre.

Scriam dăunăzi ceva despre generaţie. Atunci mă gândeam că atâta vreme cât va exista o continuitate în viaţă, atâta timp cât va dăinui cuvântul acesta: generaţie, care înseamnă naştere, trăire şi, mai semnificativ, dăruire în scopul de a rămâne, fără îndoială că nu se va sfârşi sensul ei de existenţă. Orice generaţie va face istorie, dacă înţelege, cu mijloacele de care dispune, prin jertfele de care e în stare, să săvârşească un fapt istoric. Aşa dar, generaţia mea în hotărîrea ei de a se reîntoarce la glie înarmată de oraşe cu o învăţătură şi cu o tărie de suflet, pe care se vor destina întregi şi pentru totdeauna alinărei unor suferinţe, de care până astăzi toţi au vorbit, dar nimeni nu le-a uşurat, înţelege perfect de bine semnificaţia acestui act.

Nu-i stă în gând acum să facă acolo poezie, ci, în acel cuprins al poeziei naturale, îşi va reîmprospăta sufletul în munca din tabere. Aceasta e leagănul nou al familiei: Tabăra. Educaţia de toate zilele într'un spirit care să cimenteze sufletele, va fi tot ce se va putea mai sănătos, mai întăritor, pentru toate împotrivirile şi ale naturei, şi ale oamenilor

Sunt lucruri pe care nu trebue să le dăm la o parte. Cu înţelegerea noastră, ni se cere să le înţelegem şi rostul şi destinul Generaţiei mele care este cea dintâi în hotărîre, nu-i lipseşte nimic din înţelegerea de care vorbim. Eu ştiu tot atât de bine ce vrea, ce are de făcut în forma de lângă sat. Poate să mire pe unii sceptici, făcându-i neîncrezători de mândria acestui tineret care ajută ţăranilor să-şi ridice biserici, case de locuit, dispensare medicale, din lut şi lemn.

Nu-i nimic.

Timpul îi va integra şi pe ei în vrerea acestei generaţii muncită şi de gând, dar şi de fapta valabilă pentru pagina istoriei. Căci, într'adevăr, întoarcerea ei la glie este un fapt istoric care se împlineşte de câţiva ani.

George Ciulpan

CALEIDOSCOP

ADEVARUL NUDISTIC e mai scump ca pâinea: preţul cu tot sufletul lui eftin şi mucegăit. Dacă aş scoate 7 lei, aş face-o pentru «formele goale» care îl copertează. Renovarea tehnică şi-a făcut-o după consultaţii freudiste. Bieta educaţie a părinţilor! Copiii, şcolarii vin cu revista în ghiozdan. Copiii spun că-i LITERARA şi ARTISTICA. Părinţii îi mângâie şi se îngâmfă pe la vecini că băeţelul sau fetiţa lui citeşte literatură... în vreme ce domnişorul îşi umflă ochii de broască potrivindu-şi gândurile cu voluptăţile grăbite de imaginea goală a femeii răsturnate de pe coperta adevărului nudistic.

VERS NAZAL

Zice aşa, Georgică Lesnea, ştiţi dla care este descoperirea sau invenţia lui Ibrăileanu:

«Luluind pământul proaspăt legăna-ne-va grădina».

MULTA CASNA, PUŢINA MINTE

Secastorul scrie şi el? Ce păcate o fi având, de şi le ispăşeşte? A! zice ca l'a vizitat — o scriitoare care i-a spus povestea manuscrisului ei: «m'am dus la X, autorul dramatic. Imi citeşte şi el câteva pagini; şi mă prinde de braţ. — «Să ne întâlnim ca să punem lucrurile la punct».

N'o fi fost Aforel Eftime, prietenul nostru, autorul dramatic?

FRICA LEGIFERATA

Fucs sau Felix Dima (cu F dela Frică) nu-şi uită tradiţiile ebraice şi vorbeşte de legea lor care lapida pe luptătorul care-şi făcea datoria, adică dacă în cetate trăgea un savant, luptătorul să n'o distrugă. Să-şi calce ordinul. Asta e cu tile. Dar care or fi «deştepţii» din cetăţuia lui Fucs sau Felix Dima?

Pentrucă Instinct de conservare e una şi Frica e altceva.

O I(SABELA) DESPRE O ANISOARA

Două femei nu pot ocupa 1 metru pătrat. Deobicei a mai urâtă o împroaşcă pe cealaltă cu venin. Şi-i zice:

«Nu mai e vorba de aşa zisul stil al cărţii, ci expresii de reportaj de gazetă teatrală, care-şi macină nervii ca ţăcănitul unei maşini de scris, hodorogită şi de sistem vechiu».

Mă rog cine e hodorogită? Cartea? Gazeta? Maşina? Sau... cronicăreasa? Despre cartea Anisoarei Odeanu (de ce nu şi-o fi păstrat numele ei mult mai frumos Doina Peteanu?) nu putea scrie astfel, cu fierile pe inimă decât o femee... I. S.

APOCALIPSUL LUI ADERCA

Iudeul a inventat un oraş futurist şi o Dâmboviţă cu vapoare. Destul ca să i se prosterne Jim Călinescu. De la el până la Jules Verne, un pas. Eu am mai citit aşa ceva în colecţia celor 15 lei, vă spun eu, data viitoare.

DUUMVIRI

A apărut:
SATUL ROMANESC
de
George Ciulpan
un studiu prefaţat de prof. Mihail Manoilescu, în care cititorii noştri vor găsi adevărurile asupra satului nostru înnegurat de nevoi şi necazuri

CUIBURI DE LUMINA

MAJESTATEA SA REGELE

a binevoit a aproba Premiul naţional de Literatură al Fundaţiei pentru Literatură şi Artă Regele Carol II, în valoare de lei 100.000, ce se distribue în fiecare an, să fie acordat, în anul acesta, d-nei ELENA FARAGO, pentru opera sa poetică.

CARTILE

apărute în colecţia «Rânduiala» se bucură de un succes neîntâlnit.

Până acum au apărut 5 broşuri semnate de: Ernest Bernea, D. C. Amzăr, Mihail Polihroniade şi Victor Puiu Gârcineanu.

CÂNTEC DE NUNTA

romanul lui Ciril Vărvav va fi prezentat editurei «Cugetarea». Ni se pare că este singura editură care înţelege să mai editeze tinerii. Este frumoasă şi istorică hotărîrea d-lui Georgescu Delafras.

SINTEZA BIBLIO-CRITICA A LUI MIRON SURU

este o contribuţie preţioasă şi necesară nu numai bibliotecilor dar ori cărui cercetător literar.

Partea II-a a acestei sinteze va apare în curând.

IDEEA ROMANEASCA

revista de ideologie şi critică reapare Miercuri 17 crt. într'un nou format şi cu o serie de colaborări noi.

Este un număr închinat eroilor legionari Moţa şi Marin, al căror fapt istoric este interpretat într'un articol de largă viziune spirituală «Buna Vestire» al redactorului revistei, d-l Pavel Costin Deleanu. Mai colaborează la acest număr d-nii: Traian Herseni cu un articol asupra înţelesului jertfei celor doi legionari de frunte, Alex. Constant care răspunde la articolul Jertfă discutată celor cari au interpretat rău marele fapt istoric, Arsenie Arteşian serie despre «Moartea în Dumnezeu». In afară de aceste articole de mare semnificaţie asupra istoriei de azi a Românici celei adevărate, revista mai aduce un studiu de mari proporţii asupra arhitecturii româneşti semnat de d-l dr. Arh. Mihail Urzică, o bogată cronică orientală, un îndemn de luptă pentru reînvierea României (Ştefan Ion Gheorghe — Camarazi de mâine) şi un acatist al eroilor de d-l Horia Stamatu, Ideea Românească, e revista intelectualului român de azi.

ELIADE RADULESCU

„Dumnezeu îşi exprimă ideile prin fapte; şi numai când faptele noastre sunt egale sau conforme cu vorbele atunci ne apropiem cu asemănarea noastră de Dumnezeu".

PAJERE

Tainele lui Mateiu I. Carageale „ferite de ochiu străin".

Ediţia de poeme este îngrijită de autor. De prea fericitul Matei Caragiale.

AUREL MARIN

îşi anunţă un nou volum de versuri. Ne bucură şi îl aşteptăm. Pentrucă Aurel Marin scrie frumos. Şi încă, pentrucă Aurel Marin este de-al Iconarilor...

Din curcubeu peste ţară

Sara, se propteşte, stog.
Cântă lutul, în polog.
Eu, la luna-am să mă rog
Toate serile, milog.

Să-mi sădească 'n palme, mir,
In picioare, trandafir
Şi în sânge, aur-fir,
Măi, eu singur să mă mir.

Să mă spuie veacului,
Veacului 'Mpăratului,
Să văd câmpul raiului,
Lan de floarea soarelui.

TEOFIL LIANU

O mare editură

Aflu că Editura Fundaţiilor Regale de Literatură şi Artă, de sub Direcţiunea profesorului Al. Rosetti, din propria iniţiativă a acestuia, a luat hotărârea să editeze o Antologie a poeţilor noi bucovineni.

Vor ocupa loc în această Antologie cele mai bune lucruri ale poeţilor Iconari, plus alţi foşti sau viitori Iconari.

Lucrul pare un simplu fapt divers la prima înfăţişare. Şi — oricât pe noi dela acest ziar ne-ar bucura — n'ar merita poate să fie nici comentat, dacă el nu ne-ar da nota cea mai caracteristică a celei mai mari edituri care fiinţează azi pe pământul pe care tipărea odată Coresi.

E curajul iniţiativei.

Dela primele ei săvârşiri Editura Fundaţiilor Regale s'a validat prin noutatea numelor aduse la lumina zilei.

Poeţi tineri, — necunoscuţi, lucrări din domenii care până acum nu fusese abordate, clasici uitaţi ca şi mari poeţi consacraţi însă ostracizaţi în anume cercuri, toţi au fost îmbrăţişaţi sub o reţină de mare şi cumpănit observator.

Lucrul e cu atât mai greu cu cât o mare întreprindere culturală, aşezată pe baze aşa de academice cum este Editura în chestiune, riscă din capul locului să fie timidă când nu greoae şi pedantă.

Ori, observatorul de care vorbeam este profesor Al. Rosetti.

O scriem cu bucuria de a vedea fenomenul acesta aşa de puţin românesc al unui «right man in the right place», realizat în persoana unui om care are toate însuşirile pentru conducerea ideală a unei instituţii regale de cultură.

Savant profesoral, şi mare entuziast de slovă tânără, clasicist prin cultură dar modernist prin gust, minte lucidă dar inovatoare, rară putere de muncă şi pondere tot aşa de rară în preţuirea lucrărilor şi arborarea iniţiativelor, — iată — secretul care face din Editura Fundaţiilor Regale un mare moment de cultură românească.

A. B. C.

CALENDAR

Marţi 16 Martie 1937
ORT.: Sf. Martir Sabin (399).
CAT.: Sf. Herbert (+ 1022).
PROT.: Henrietta.
(Aid-el-Riab) ziua III.
RAS. SOARELUI: 6.30.
AP. SORELUI: 18.21.

Radio România

UNIVERSITATEA RADIO
20.55: Cântece româneşti, Alexandru Grozuţă.
21.15: O nouă instituţie de cultură: Libraria Fundaţiilor regale, de Dragoş Vrânceanu.
RADIO-ROMANIA
21.30: Concert de muzică distractivă (discuri).
22.30: Radio jurnal. Sport.
22.45: Continuarea concertului de muzică distractivă (discuri).
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55: Ultimele ştiri.
RADIO-BUCUREŞIT
21.30: Concertul simfonic al Orchestrei Radio, dirij. de Jean Bobescu (Cluj).
22.30: Radio jurnal. Sport.
22.45: Continuarea concertului simfonic.
23.45: Jurnalului pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55: Ultimele ştiri.

Spectacole

TEATRE
OPERA ROMANA: Traviata.
TEATRUL NAŢIONAL: Institutorii.
TEATRUL REGINA MARIA: Cloşca.
TEATRUL COMEDIA: ORA «H».
TEATRUL VESEL: Scurt circuit.
TEATRUL ALHAMBRA: Super Alhambra 1937.
TEATRUL MODERN: Corbul alb.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cadavrul viu.
TEATRUL MAJESTIC: Amor sovietic.

CINEMATOGRAFE
CAPITOL ŞI ROXY: Frontul Invizibil (Suzy) cu Jean Harlow, Franchot Tone şi jurnal Eclaire.
ARO: „Adolescenţă" (Dreptul la viaţă), jurnal şi complectare.
VOX: Program dublu: Doi răzvrătiţi şi Aur negru.
CARLTON: Dama cu Camelii cu Greta Garbo şi Robert Taylor.
ARPA: „Masca galbenă" jurnal şi complectare.
FEMINA: Duşmănia cu Merle Oberon şi complectare colorată.
OMNIA: Swing şi Evadatul din insula diavolului.
TRIANON: Walter Reisch prezintă „Siluete".
FORUM: Ştrengăriţa şi Siwng.
MANON: Magnolia cu Irene Dune şi Dormitorul fetelor cu Simone Simon.
DARLY: Steaua norocului cu Jan Kiepura şi Remous (Iubire).
FRANKLIN: Grădina lui Alah cu Charles Boyer şi Sub două drapele.
TOMIS: Ştrengăriţa şi Marşul de noapte.
MARNA: Frica, O crimă pasională şi revistă.
MARCONI: La porte du large şi Mi-a dor de tine şi jurnal.
DACIA: Dormitorul fetelor şi Reputaţia d-rei Allenbury.
FLORIDA: Stan şi Bran aventurieri şi Foc la graniţă.
CENTRAL: Fiica lui Dracula. In slujba patriei şi revistă.
COTROCENI: Romeo şi Julieta. Omul cu două feţe.
DICHIU: Răzbunarea lui Tarzan, Eu şi împărăteasa.
ATENEUL TEI: Macul roşu şi Malec toreador.
LIZEANU: Distrugătorul, Caravana şi artişti.
DACIA: Dormitorul fetelor şi Reputaţia d-rei Allenbury.
LYA: Romeo şi Julieta; Căpitanul Ianuarie.

1937 ZIDIRE NOUA

Blajul la două veacuri dela întemeiere

INCEP SFIELNIC ŞI STRANS. GANDURILE SE CER DALTUITE şi ŞLEFUITE. BUNA VESTIRE nu e gazetă oarecare. Prea ţâşnesc din paginile ei scântei din cremenea cea nouă a credinei, prea se ridică peste toată publicistica zilei, pentru a îndrăsni să-i cerî ospitalitate unor gânduri fugare. Nu găsesc aci, ca în alte părţi, gânduri ori cuvinte tarifate, ci scris ţâşnit din suflete, pentru suflete.

AŞI IŞI INCEPE RAVAŞUL pe care l-am primit dela un distins profesor din provincie. Scrisoarea închide o rugăminte. Ne roagă să ne smulgem o clipă din cotidian şi să călătorim, prin vremuri, spre un popas de slavă ardeleană de-acum două veacuri. Să-l căutăm, undeva, printre mormintele sfinte ale neamului, printre cronici şi strădanii româneşti, pe Inochentie Micu. Să stăm de vorbă cu slova şi cu fapta lui.

Pentru frumuseţea şi căldura care inundă şirurile acestei scrisori, o redăm:

DOUA SUTE DE ANI! Ei nu contează nimic în faţa eternităţii, dar contează atât în vieaţa bimilenară a neamului.

Intr'o primăvară verde Inochentie Micu a sădit sufletul său de foc în temelia activităţii de mai târziu a Românilor. Din castelul grofilor unguri dela confluenţa Târnavelor a făcut reşedinţă nouă bisericii sale şi neamului. Dintre zidurile acestea a pervenit el să înfrunte apoi pe împilatori, să le arunce în faţă nemernicia, să le pretindă drepturile şi toate cele furate dela neamul său. Dacă a scăpat cu viaţă în dieta dela Sibiu, când era să-l arunce pe fereastră pentrucă a cerut drepturi Românilor, a trebuit să se sfârşească în exil la Roma, întorcând astfel vizita strămoşilor săi cari au venit să moară la aceste porţi ale lumii barbare cu 1700 de ani înainte.

DARA CREDINŢEI SADITA DE EL IN SUFLETE a prins rădăcini şi a rodit. Şcoalele din Blaj înfiinţate de urmaşul său Petru Pavel Aron, la 1754 au fost pepinierele din care a crescut tot mai mare conştiinţa naţională. Când se vor aduna, odată, toate aceste fapte, ne vom putea da seama de ce a fost acest oraş pentru neamul nostru.

Lăsăm pe cei din şcoala ardeleană; trecem la 2/15 Maiu 1848, pe câmpia Libertăţii, unde spiritul acelui — nu îndeajuns de cunoscut şi apreciat om — Timoteiu Cipariu, îşi impunea gândurile sale mari în moţiune votată; nu mai amintim de realizările mitropoliţilor, de pleiada aceea de cărturari care a culminat cu apariţia lui Augustin Bunea, cel dintâi istoric, în adevăratul înţeles al cuvântului la noi (şi el dat uitării azi); la ctitoria mai nouă a răposatului metropolit Vasile Suciu. Nu se pot înşira în câteva rânduri toate aceste eforturi de mai bine.

ŞI LA CAPATUL ACESTUI DRUM, prilej de popas, cum am spus-o, cei de azi se uită în urmă cu ochii măriţi de mirare. Numai de-ar fi capabili să descifreze adâncul sens al faptelor înaintaşilor, cari, cu toţii, au mers pe linia cea mare şi dreaptă a neamului. Din zbuciumul zilelor de azi, — după îndemnul celor de ieri — Blajul să ia drumul înainte, pieptiş. Nu se va abate dela gândul celor ce visau, de mult, o ţară mare şi puternică, în care, desigur că nu se gândeau — arhereii — să-şi doarmă somnul de veci sub un acoperiş de scânduri, răzimate pe doi stâlpi (vechea bisericuţă s'a dărâmat iar Capela arhereilor stă neterminată de ani de zile).

IN PRIMAVARA SE VOR FACE SERBARI COMEMORATIVE. Trebue să fie străjuite de sufletul marelui Inocenţie, în pofida tuturor ambiţiilor deşarte, ale unora de a se impune atenţiei generale. Ctitorul Blajului, ctitor al neamului românesc, Inocenţie Micu, încă n'a fost eternizat în bronz. Se va găsi, oare, la aceste două sute de ani atâta recunoştinţă românească (doar aproape toţi micii corifei ai demagogiei politicianiste îşi au busturile lor şi statuile lor sfidătoare) să înfăptuiască acest deziderat, unanim cerut de cei care socotesc ca în redresarea moravurilor de azi trebue să chemăm în ajutor sufletele morţilor noştri mari şi dragi?

Şi am sugera, pentru pagina de ZIDIRE NOUA a BUNEI VESTIRI, rememorarea acestor figuri ale trecutului nostru, ca să fie amestecate în clădirea trainică a României de mâine.

PROF. V. STOICA

«BUNA VESTIRE» s'a gândit şi se va gândi întotdeauna la prinosul de recunoştinţă pe care-l datorăm tuturor binevestitorilor acestui neam.

Şi'n primăvară, aci, la ZIDIRE NOUA, se va ridica imn de slavă pentru Inochentie Micu, minunat făurar şi tencuitor de veac.

Maestrul Enescu face turneu în Statele-Unite şi Canada

Triumfala serie a concertelor orchestrei Filarmonica din New-York conduse de maestrul George Enescu la Carnegie Hall, s'a terminat. Cei mai de seamă critici muzicali ai Americei ca Olin Downes şi compozitori ca Deeme Tayler, au vorbit în termeni cei mai elogioşi despre George Enescu spunând că e unul dintre cei mai de seamă artişti muzicali ai timpurilor moderne, unul dintre puţinii despre care se va vorbi şi peste secole.

Maestrul Enescu a părăsit acum New-Yorkul pentru un turneu de concerte în Statele-Unite şi Canada.

Impărtăşiţi-vă din duhul legionar al credinţei şi al jertfei, citind:
CRANII DE LEMN
de
Ion I. Moţa
Se găseşte de vânzare la librăriile şi debitele româneşti.
Pentru un număr mai mare de exemplare, a se adresa la administraţi generală, a cărţii,
ATENA IANULI
Str. Gutenberg, 3. Bucureşti
Preţul unui volum: 70 lei.

Cronica plastică

Expoziţia Lucian Grigorescu

I.

Pictorii sunt în general oameni pasionaţi; întâiu pentrucă unui pictor îi şade bine să fie pasionat, şi, apoi fiindcă o anumită incandescenţă e absolut necesară actului creaţiei.

Chica fortunatecă (presupunând că o au), gestul dezordonat şi definitiv, şi verbul aprins, cu rezonanţe de anatemă, iată portretul celor mai mulţi dintre inspiraţii penelului aşa cum îl oglindeşte vitrina cafenelelor. Sunt pictori cari-şi consumă toată pasiunea în discuţii, cari *discută pictura, ceeace-i dispensează s'o mai şi facă.*

Mai sunt apoi ceilalţi, puţini dar adevăraţi, *cari fac numai pictură, şi lucrând toată ziua, nu mai au vreme s'o discute.* Din categoria acestora din urmă şi'n rândul întâiu este *Lucian Grigorescu*. Rar ne-a fost dat să vedem o pictură atât de pasionată cum e aceasta a lui Lucian Grigorescu. Fiecare expoziţie a sa, bogată cât o Ţară Românească, este o faptă voinicească şi un îndemn pentru ceilalţi.

In aparenţă drumul lung pe care l-a străbătut arta pictorului nostru e curios prin evoluţia ei neaşteptată. Pornit de mult şi ani dearândul pe o dură disciplină plastică în care singura preocupare, tiranică aproape, era organizarea elementelor tabloului (compoziţia) şi căutarea formei, cu o paletă extrem de restrânsă — 2-3 tonuri de pământ — artistul se exprima clar, răspicat, cu o economie a mijloacelor, de o severitate cu sine, ce impunea respectul şi admiraţia. (Tendinţă urmărită pe atunci şi de Henry Catargi. Lucian Grigorescu se deosebia printr'un mai pronunţat simţ al materiei şi pastei colorate, care devine mai târziu o calitate primordială a picturii sale). Pictură de nobilă ţinută, mărturisind, într'o măsură oarecare, cel mai frumos omagiu pe care un mare talent românesc îl putea aduce neo-clasicismului derainian. Dar artistul nu adopta prin asta o formulă, un mod strein de a viziona lumea. El se exprima, ca şi acum, cu aceiaşi vigoare nativă, însă în cadrul celei mai stricte rigori (a se cerceta naturile moarte din col. Zambaccian, peisagiul dela Pinacoteca Statului din Bucureşti). Işi comprima năvala temperamentului, îi zăgăzuia şuvoiul între betoanele disciplinei formale. Era o izbândă asupra temperamentului primar, pentru a face mai strălucitoare izbânda de acum a temperamentului asupra materiei. Pictorul ieşea din suferinţa experienţei sale spartane cu un solid meşteşug şi cu un ochiu încercat în exerciţiul coloristic cel mai dificil: o pictură cât mai colorată obţinută prin cât mai puţine culori. Pictorul era definitiv stăpân pe elocvenţa *valorilor de culoare*. Paleta lui putea fi acum cât de bogată în tonuri; o întreagă armată de culori pe care antena sensibilităţii, ca o baghetă vrăjită, reuşea să le orchestreze într'o largă simfonie de tonalitate majoră.

Prima izbucnire, care a vestit numele lui Lucian Grigorescu, s'a întâmplat acum câţiva ani.

După o mai îndelungată şedere în Franţa, Lucian se întorcea cu o expoziţie întreagă de peisagii. O remarcă: între celelalte «specialităţi» ale artei picturii, peisagiul este acela ale cărei raporturi organice sunt oarecum mai relative; poate deaceea susceptibil celor mai elastice «interpretări». Aşa dar ca înfăţişare ansamblul de lucrări prezentat atunci de Lucian Grigorescu semăna cu o explozie de culori, rupând cadrele disciplinei nemiloase dinainte. Patima culorii îl aruncă acum în cealaltă extremă. Intr'un soiu de impresionism de aparenţă, (căci impresionismul curat este şi el o disciplină, o technică realistă a luminii). Totul era pulverizat în mii de vibraţii, al căror policromism era înobilat şi localizat de apariţia temperantă a griului de negru. Architectura tabloului era dărâmată ca în urma unui cutremur iar motivul se înfiripa fantomatic prin iureşul pastei colorate. Caracteristică dar în epoca aceia era o lipsă de structură interioară a priveliştilor, sacrificată unui pictural cu orice preţ, o prea mare împrăştiere chromatică, o săritură în afară, peste limita unui echilibru necesar, aşa că planurile esenţiale construcţiei peisagiului se încălecau, zdrobindu-se unele pe altele, prăbuşind instalaţia motivului. Superb, ce-i drept, ca materie, dar vecin amorfului.

*

In expoziţia actuală din sălile Dallea, limpezirea s'a produs. Pictura lui Lucian Grigorescu se spală şi se defineşte ca un cer după ploaie. Apele temperamentului, rascolat de uraganul libertăţii pentru ea însăşi, revin la matcă şi servesc iarăşi interesele construcţiei picturale, dovedind odată mai mult că pentru adevăratul creator nici o izbândă nu e suficientă. Organizarea tabloului se face de astă dată pe baze pur coloristice. Vigoarea extraordinară a acestui pictor cu instinct rafinat merge tot mai în adâncime, animând o lume de griuri fine: «le plus fort c'est toujours le plus délicat».

Artistul se reîntoarce la tema lui preferată natura moartă, ale cărei elemente clare şi statice au destinat-o întotdeauna studiului de adâncire a picturii.

Analiza coloristică a tabloului este acum îndreptată distinct spre cele două mari cadenţe ale griului: azurul şi argintul. Intre ele se consumă întreaga gamă a tonurilor posibile.

Sunt în expoziţia lui Lucian Grigorescu câteva bucăţi ce-ar face cinste oricărui muzeu din lume naturile moarte cu vânaturi şi peşti, feliile de pepene, banalul, oribilul pepene al «fleuristelor» noastre, alungat cu hulă din repertoriul de motive al tuturor pictorilor distinşi, ridicat prin această unică bucată la prestigiul unui fruct de legendă şi flacără. Rezultatul de necrezut e obţinut printr'o subtilă variaţie de roşuri conduse cu un gust şi o virtuozitate de mare meşter. Această singură bucată ne poate vorbi îndeajuns de posibilităţile fără de sfârşit ale autorului. Iar o altă natură moartă cu mere pe şervet poate sta în bună tovărăşie între un Chardin şi un Cézanne (de pe la 1875), prin calitatea tonului, a materiei şi a pastei.

Lucian Grigorescu va pleca iarăşi la Cassis, în Franţa, şi cine ştie ce surprize fermecătoare ne mai pregăteşte în viitorul, pe care-l dorim cât mai apropiat?

GEORGE ZLOTESCU

VIAȚA POLITICĂ

Noui și senzaționale amănunte în legătură cu disolvarea masoneriei scoțiene

Disolvarea a fost provocată de o „Loje" din Constanța. O scrisoare a comuniștilor din Spania.-Noua formă de activitate a Lojilor. Rolul „Triumviratului", Pangal-Uilic-Argetoianu. Documente edificatoare. Noua acțiune masonică după technica lui Trotzki. Un nou Kiuc-Kiux-Klan

S'a arătat, prin coloanele «Bunei Vestiri», că auto-disolvarea masoneriei scoțiene din România n'a fost nici voită de conducătorii acesteia, și nu este nici reală — tradițiile masonice și ritualele ei, așa cum au fost aplicate cu această ocaziune de «Marele Consiliu al Marei Loji din București», impunând o continuare.

Suntem astăzi în măsură să revenim cu noui și senzaționale amănunte.

«NAȚIONALISM»... ȘI 'UMANITATE

Masoneria scoțiană «română» în ultimele șase luni de zile, trecea prin împrejurări grele, și în ceiace privește siguranța ei, și în ceiace privește duplicitatea perceptelor sale de «naționalism» și «umanitate». Pe deoparte ea continua să fie ținta atacurilor naționaliștilor români din afară, iar pe de altă parte era sfredelită pe dinăuntru de un grup de elemente românești- cu dragoste de neam, introduse, în masonerie, după expresia însăși a «Puternicului Mare Secretar al Ordinului Peretz, «din greșală».

In timp ce curentul naționalist extern amenința din Capitală, curentul intern se desvolta și creștea în Lojile din Provincie. Inceputul atacului l-a făcut Constanța. Prin Octombrie anul trecut, Loja «Tomis» din «Orientul Constanța», care printre «Luminile» de Loje avea cei mai mulți români și creștini, pentru a lămuri o duplicitate în care masoneria se complăcea, a cerut «Areopagului» din acest Orient *(Consiliul suprem peste cele patru loji locale)* să accepte, ca cel puțin în această Loje să fie introdus, alături de simbolurile masonice și deasupra lor, drapelul tricolor.

Areopagul respectiv, fără a refuza sau primi, această cerere, o amâna. Această stare de lucruri a provocat tensiune. In luna Decembrie, tot din această Loje, s'a ridicat o nouă chestiune: clandestinismul și secretul funcționării masonice în legătură cu prevederile Legii stării de asediu, *românii de aci cerând* respectul textelor legale și obținerea autorizațiunei de funcționare dela comandamentul militar local. *Și această chestiune a fost tergiversată de Areopag.*

Când intervin comuniștii spanioli

In această situațiune de «suspensie și încordare, intervine însă un fapt care provoacă desnodământul. Masonii comuniști din Spania, trimet Areopagului din Constanța o scrisoare banderolată cu roșul comunist, prin care solicită ajutorul fraților masoni de aci. In legătură cu primirea acestei scrisori se pune în mod fățiș, situația de principiu: grupul român susține că masoneria națională română nu se poate, nici măcar sesiza de această cerere, scrisoarea trebuind să fie returnată; grupul iudeu din Areopag cerea ca această scrisoare să fie totuși trimisă Marei Loji din București. Grupul român făcând remarca, că în timp ce drapelul național a refuzat să fie arborat în masonerie, acceptarea trimeterii acestei scrisori comuniste, reprezintă o manifestă acțiune internațională subversivă. El pune chestiunea tranșant: arborarea drapelului național pentru naționalizarea masoneriei și respingerea cererii de trimitere a scrisorii. La vot, iudeii triumfă. Și scrisoarea comunistă e trimisă la București. Față de această situațiune, în ziua de 8 Ianuarie a. c. — dată la care urma să aibă loc alegeri de conducători în Lojile din Constanța, grupul român se baricadează în localul de adunare și redijează un proces verbal de disolvare a «Lojei» Tomis, invitând la această disolvare și celelalte Loji din Constanța, știut fiind că în caz de neurmare grupul respectiv va rupe «Legea tăcerii» și va denunța complicitatea masoneriei cu comuniștii.

Situațiunea devenind ast fel gravă, mai ales că trei loji din cele patru d'n Constanța au urmat exemplul «LOJEI TOMIS», conducătorul Aeropagului din Constanța pleacă la București la Marea Loje. Conducătorul de aci încearcă să videze chestiunea pe tema obținerii unei autorizațiuni de funcționare și admiterea arborării. Măsura nu este socotită de data aceasta suficientă de răzvrătiți, cari între timp țineau consfătuiri în case particulare, și în cele din urmă, de teama unui scandal public Bucureștiul avizează la auto-disoltarea masoneriei scoțiene.

Marea Loje «română» nu accepta să fie astfel torpilată. Prin auto-desolvare înțelegea să se scape de rebeli — pe altă cale neputând-o face; neputându-se găsi mijlocul să se «astupe» gura răsvrătiților.

Muntean Petrescu

Solemnitatea dela baroul avocaților din P.-Neamț

Comemorarea lui Moța și Marin

PIATRA NEAMȚ, 13. — Asociația avocaților români creștini din Neamț, de sub președenția d-lui av. Ioaniu a luat inițiativa de a așeza o piatră comemorativă în sala baroului Neamț, pe care stă scris:

Colegilor avocați
Dr. Ion Moța și Dr. Vasile Marin
martiri ai sf. cruci
In anul dela Hristos 1937
Răpuși de satana comunistă în Spania creștină.

...lume imensă a populat întregul Tribunal iar un sobor de preoți în frunte cu pr. Constantinescu, pr. Calapăr, pr. Vasiliu, pr. Manoilescu, pr. Buzea, pr. Teofil Oancea, au oficiat sf. slujbă de sfințire a plăcii comemorative.

D. av. Ioaniu Președintele Asoc. Avocaților Creștini Neamț, după ce cetește telegramele d-lor general Cantacuzino Grănicerul, Șeful Partidului «Totul pentru Țară», Neculai Totu, apoi adeziunile Baroului Iași, Prodecan Nelu Ionescu, Baroului Tutova, etc. D-sa spune: «Sub ochii blânzi ai lui Moța și Marin am așezat această placă a colegilor noștri, ca să vegheze asupra acțiunei noastre și să fie un imbold de luptă și o încurajare pentru noi, iar pentru cei tineri exemplul virtuților Neamului Românesc.

La cuvântul d. Decan al Baroului Neamț, d. av. V. C. Soarec.

D-sa spune: «Facem operă constructivă și să nu vi se pară curios începem prin a stârpi locurile ascunse ale Satanei. Conștiința Românismului e trează și solidară. Și troițele și plăcile comemorative fac parte din tradiție. In fața acestei pietre, ne îngenunchem, iar pentru noi va fi pizanie sfântă și un îndemn pentru mâine».

D. av. Timofte, **inițiatorul acestei nobile înfăptuiri, aduce mulțumiri baroului și Asociației avocaților** creștini numind conducătorii ca apărători ai spiritului creștin. Citează cuvintele conducătorului spiritual, că un erou trebuie să știe ce atitudine e să ia în fața morții. Inj jurul acestei plăci Heruvimii și Serafimii vor purta sufletele lui Moța și Marin cari ne vor lumina în marile acțiuni.

D. ALEXANDRU CANTACUZINO spune:

In numele mișcării legionare, a căpitanului și a d-lui general Cantacuzino-Grănicerul vă mulțumesc ostășește și simplu și cu atât mai sincer. Ar fi fost de disperat dacă Neamul Românesc n'ar fi plecat genunchii în fața acestor doi eroi. Gestul lor fulgeră strălucitor lumea întreagă. Eu personal nu țineam prea mult la viață. Jertfa mea ar fi fost mai simplă. Dumnezeu a ales pe cei mai nobili dintre noi.

Moța îmi spunea: Decât să mă întorc în țară fără să fi luptat pe front în Spania vă jur că, las nevasta, copiii și legiunea și îmi voi croi o altă viață sub alt nume departe de tot, în America de Sud.

Am respins calea ușoară, calea confortului, uniformelor, gradelor, părăzii naționaliste pe lângă statele majore. Moța a ales drumul aspru care suie spre culmi eterne și pe care se plimbă moartea. Era oare mai bine să fim cuminți? Cred că nu.

Legiunea Arhanghelul Mihail vine în ajutorul lui Hristos fără să pună condiții. Spre deosebire de toți sf. mucenici, ai creștinității cărora le eșia moartea în cale, Moța și Marin au eșit ei în fața morții și au căutat-o.

După păstrarea unui minut de reculegere asistența a intonat imnul legionarilor căzuți încheindu-se astfel ședința într'o atmosferă de evlavie creștină.

S. V.

Naționalismul lui Sp. C. Haret

Conferința d. Mircea V. Pienescu

In ciclul Pionierii Cooperației Române a vorbit, Sâmbătă seara d. Mircea V. Pienescu despre Sp. C. Haret.

Conferențiarul a făcut o amănunțită analiză a concepției pe care a pus-o Haret, la baza mișcării pe care a inițiat-o la 1900 și a condus-o până la moarte.

El a căutat o cale de armonizare a conflictelor, tot mai dese, dintre proprietari și țărani. A voit să dea un alt mijloc de luptă, în locul răscoalelor, care erau singura cale prin care țăranii își manifestau nemulțumirea.

Acțiunea lui a fost pusă sub semnul unui naționalism categoric. Astfel în planul de lucru pe care îl publică la 1900, el scrie clar:

„Trebue făcut ceva pentru a se împuțina mijlocitorii, *mai toți străini*, cari se folosesc de cea mai mare parte din produsul muncii săteanului și lui nu-i lasă decât un beneficiu derizoriu".

Iar la 1907, răspunde la o interpelare a lui C. Disescu, prin care îl acuza că a provocat revoltele, atunci când i se spune că a subminat proprietatea, atingându-se de trusturile arendășești, care constitue un drept câștigat:

„Se știe că toate au o margine. Și dacă a fost permis ca sângele să stropească stradele Capitalei până și în anul jubiliar, pietrele s'or ridica singure să ne lovească, dacă am tolera ca alt sânge să mai plătească și drepturile câștigate ale lui Mochi Fischer".

Iar mai departe, tot pentru a combate această teorie a drepturilor câștigate, el încheе:

„Dacă legea blestemată a istoriei cere ca orice pas înainte al omenirei să fie plătit cu șiroaie de lacrimi sau cu șiroaie de sânge, eu aveam dreptul, aveam datoria de a cere ca cel puțin șiroaele de lacrimi și de sânge ale Românilor să consacre drepturile Românilor, iar nu ale jidanilor".

Ca un deschizător de drumuri, Sp. Haret prin acțiunea sa ne învață că nu se poate concepe și spera într'o ridicare a țărănimii noastre decât sub semnul naționalismului. De această condiție trebue să țină seama și acei care cred că vor putea creia o mișcare cooperativă independentă și numai pe baza economice pure.

In jurul dizolvărei „Cămășilor Albastre"

In urma hotărârei luată de d-nii prof. A. C. Cuza și O. Goga, d-nul prof. Gh. Cuza a dat un ordin către toate organizațiile militarizate ale partidului național creștin, prin care aduce la cunoștința tuturor că se consideră dizolvate provizoriu «Cămășile Albastre».

Interesându-ne în legătură cu acest ordin, în cercurile autorizate ale partidului, ni s'a răspuns că această măsură a fost luată pentru o perioadă de 3 luni.

Conducerea supremă a partidului național-creștin socoate că nu trebuese dificultăți de niciun fel mișcării naționale și că imediat ce lucrurile vor intra în normal, organizațiile tineretului cuzist, vor putea activa din nou ca, totdeauna.

Insemnări de pe front

(Continuare din pag. I-a)

toaie de vin. Au fost împușcate de comuniști și din ele curge vinul în șiroaie de zile întregi. S'au format pârâiașe de vin. Ne ducem și noi și ne umplem bidoanele. Când ni se pare că ne-am instalat bine în casă, se sună adunarea. Suntem din nou suiți în camioane și pornim cu o viteză nebunească. Se aude bubuitul artileriei. Trecem pe lângă o pădurice de măslini. Artileria antiaeriană este admirabil camuflată. Ce tunuri minunate, țeava lungă, tragere precisă, aparate moderne. Parcul tunurilor e îngrădit cu sârmă ghimpată. Trecem cu o viteză fantastică. Artileria se aude din ce în ce mai aproape. Ajungem într'un sat, numit Vila-Vicioza, mie mi se pare că suntem la periferia Madridului. Soarele arde ca'n Mai. Marin are un sac în spate cu multe lucruri, care îl stânjenește la mers. Il lasă la o femee. Eu am paltonul învelit în pătură și legat după gât, la fel și Ionel Moța. El spune:

„Eu svârl paltonul. Il am de 9 ani, dacă vrea Dumnezeu să mă întorc, îmi fac eu altul".

Când trecem pe lângă o tranșee, Ionel scoate paltonul din pătură și-l aruncă. Mie mi-e greu, dar parcă îmi pare rău să-l svârl pe al meu. Il am numai de 2 ani și bun încă. In fața noastră o clădire enormă cu un turn. Acolo sus, sunt așezate lunete și observatori care urmăresc efectul artileriei. Mergem până într'o pădurice de pini. Aici ni se spune că suntem pe front. Părintele face o mică rugăciune, cântăm „Cu noi este Dumnezeu", apoi cântece legionare. Cântecul nostru este în surdină, are ceva de mister și ne înduioșează pe toți. Apoi Ionel împarte banii pentru cazul când cineva ar fi rănit, să aibă pentru telegramă, pentru a anunța în țară. Ionel nu-și oprește nimic.

Compania pornește. Ne desfacem și mergem în formație de apropiere, distanța cam 5 m. între fiecare, pentru ca efectul bombelor să fie cât mai redus, perderile să nu fie mari.

In fața noastră avem un deal. Plecăm voinicește. Pe la mijlocul lui m'am încălzit, mă opresc, desfac pătura și arunc paltonul. Imi pare rău că l-am purtat atâta în spinare și degeaba m'am încălzit. Acum îmi pare rău că n'am scos din buzunar cartea dată mie de fiul cel mai mic al generalului Mascardo, — Cornelio, — și în care era un autograf al generalului și altul al băiatului său.

E cald grozav. Toată lumea aruncă câte ceva. Drumul este marcat cu pături, se vede că au trecut înaintea noastră și alte trupe, — acum se adaogă cele lăsate de noi. D. Clime poartă în spate sacul lui Ionel, pe care acesta îl zvârlise. Face senzație prin rezistența lui. Din ziua aceia am văzut ce poate d. Clime.

Apar avioane inamice. Ne culcăm cu toții la pământ și iar mergem și iar ne culcăm. Intâlnim adăposturi și tranșee părăsite de inamic. Tunurile se aud din ce în ce mai aproape. Spre seară am ajuns la Boadila del Monte. Tunurile trag chiar din marginea șoselei.

Nicolae Totu

A fost concesiune sau înstrăinare?

Declarațiunile senzaționale făcute ziarului nostru de către d. Leon Scridon, deputat național-creștin

Am arătat în numărul nostru de eri, că cea mai simptomatică dintre potlogăriile madgeariene, o constitue concesionarea telefoanelor românești unui consorțiu iudeo-american.

Spre a putea înlesni cetitorilor noștri ca să examineze mai deaproape rezultatele acestei concesiuni ne-am adresat d-lui Leon Scridon, deputat național-creștin, care a ridicat de curând în Parlament această arzătoare problemă.

— *«Ați putea, l'am întrebat noi pe d. Scridon să ne rezumați din interpelarea dv., desvoltată la Cameră, datele și cifrele pe cari v'ați întemeiat afirmațiunea, că Statul Român a suferit importante pagube materiale și prejudicii morale pe urma concesionării telefoanelor»?*

— «Țin înainte de toate — ne-a răspuns d-sa — să elimin din întrebarea dv. cuvântul «Concesionare». Concesionat, n'a fost decât dreptul regalian al Monopolului Serviciului Telefonic. Telefoanele noastre nu sunt concesionate ci au fost pur și simplu înstrăinate, vândute întreprinderei americane I. T. T. pentru prețul de cumpărare de 757 milioane prin contractul ratificat de Parlamentul național-țărănist din 1930, prin care Statul Român nu și-a rezervat decât dreptul de răscumpărare după 35 de ani. Dacă dorește să reintre în posesia și stăpânirea telefoanelor, Statul trebuie după contract să restituie nu numai prețul de cumpărare, ci și ultima centimă, investită de această întreprindere străină.

PAGUBELE ENORME, SUFERITE DE STAT

«Mai mult decât atât, prin faimoasa convenție din 4 Ianuarie 1931 o serie de bunuri — proprietăți telefonice mobiliare și imobiliare — aparținătoare serviciului telefonic *au fost trecute în mod gratuit în patrimoniul acestei întreprinderi americane*, fără nici o evaluare, fără nici o contravaloare, ci în chip de adevărată donațiune, făcute de Statul român casei *Morgan* din America.

— *In afară de pagubele suferite de Stat prin subevaluarea instalațiunilor telefonice, prin trecerea în stăpânirea Societății de Telefoane fără nici o contravaloare, ce pagube a mai suferit Statul Român în timp de 6 ani de când s'a pus în executare acest contract?*

D. LEON SCRIDON

— 1. Unul din principalele argumente invocate în justificarea înstrăinării telefoanelor a fost că Statul Român a încasat în anul 1929 drept beneficiu net numai 73 milioane din exploatarea telefoanelor.

De aici concluzia că aceasta nu este o afacere rentabilă pentru Stat, căruia nu-i produce decât 3% după capitalul investit. Telefoanele trebuesc deci înstrăinate, altă scăpare nu există.

ACROBAȚIILE CONTABILICEȘTI ALE D-LUI MADGEARU

Autorul contractului d. VIRGIL MADGEARU a cerut Parlamentului din 1930 ratificarea contractului reușind să convingă pe aleșii națiunei atât prin expunerea de motive cât și prin raportul Comisiei, că Statul Român datorită bunăvoinței americanilor din chiar primul moment al executării contractului va încasa în fiecare an mult mai mult, decât suma de 73 milioane, încasată drept beneficiu net în anul 1929.

Care este însă cruda realitate?

In loc de 73 milioane, cât a încasat Statul în anul 1929, în primii 4 ani sub domnia americanilor Statul n'a încasat decât 20 milioane anual, iar în al cincilea an abia 26 milioane ceeace ce înseamnă că Statul până în prezent este păgubit cu peste 1/4 de miliard.

Dar paguba Statului nu se consumă numai prin pierderea anuală a unei sume de peste 50 milioane, cât încasează mai puțin față de anul 1929, căci doar autorul unui contract «cinstit conceput» și «cinstit redactat» a avut pentru americani grija părintească să scutească întreprinderea lor de orice impozite și orice taxe fiscale. Ceeace Ministerul de Finanțe pierde anual la impozite și taxe fiscale reprezintă în realitate o sumă mult mai mare decât redevența anuală de 20 milioane, primită dela americani.

*

In numărul de mâine, vom vedea cum s'a achitat Societatea de telefoane față de obligațiunile contractuale precise pe cari și le-a asumat față de Statul și de colectivitatea românească.

bgd.

Desbaterile parlamentare

CAMERA

Ședința dela 15 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4,15, sub președinția d-lui Petre Ghiață, fiind pe banca ministerială d-nii Sassu, Cancicov, Nistor și Costinescu.

După ce d-nii V. P. Sassu și C. Bursan depun: primul, proectul de lege privitor la executările silite, iar al doilea, un proect de lege din inițiativă parlamentară, d. I. Mihail Gele se ocupă de art. 46 din legea monopolului alcoolului și taxelor de consumație, prin care se hotărăște cantitatea de țuică scutită de taxe numai de 15 l. de om, ceeace face 75 l. pentru întreaga familie. D. Gele cere și stărue să se mărească cantitatea de țuică scutită de taxe, fiindcă țăranul are nevoie de mult mai multă țuică în timpul anului. (Desigur, poporul îi va fi recunoscător !).

Urmează două comunicări ale d-lui G. Ciolac, care, în una din ele aduce la cunoștința d-lui ministru de finanțe că niște jidani din județul Hotin nu respectă legile fiscale. Această comunicare n'a avut darul să miște pe nimeni din membrii guvernului, obișnuiți să tolereze și să acopere chiar astel de sisteme.

Se intră în ordinea de zi, votându-se mai multe legi, printre care proectul de lege pentru preungirea, fără limită de vârstă, a activității universitare, la catedrele d-lor prof. N. Iorga și dr. G. Marinescu.

SENATUL

Ședința din 15 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4 d. a. sub președinția d-lui dr. **D. Ciugureanu.**

Pe banca ministerială d-nii **M. Negură și M. Berceanu.**

D. M. MORA face o comunicare d-lui președinte de consiliu și ministru de interne, prin care arată că este o crimă ca o hotărîre definitivă a Curței de apel în chestia despăgubirilor accidentaților dela Cotroceni nu a fost respectată, iar aceste despăgubiri nu sunt încă plătite.

D. M. MANOILESCU cere cuvântul în materie de regulament într'o chestiune care ține de buna funcționare a Senatului și de eficacitatea comunicărilor pe care le-a anunțat în fiecare zi.

D-sa vrea să atragă atențiunea domnilor miniștri cât mai este vreme, că nu se dă nici un răspuns la ele.

«Ca să vă evidențiez» spune d-sa «vă dau un exemplu».

— «De mult am făcut o comunicare d-lui ministru de finanțe cu privire la interpretarea unor dispozițiii fiscale — întrebarea a plecat de aci și s'a pierdut la ministerul de finanțe.

Directorul respectiv cu care m'am pus în contact la telefon a răsturnat ministerul de finanțe cu toate arhivele sale, dar nu a găsit unde este comunicarea făcută de mine în Senat.

Vedeți ce consideratiune se dă parlamentului dacă aceste interpelări nu sunt primite de un birou special, care să le rezolve și să ne pună la dispoziție actele de care avem nevoe.

Al doilea caz, domnilor senatori. Am făcut acum 10 zile o rugăminte adresată d-lui ministru de industrie și comerț, cerând să-mi pună la dispoziție o serie de dosare, relative la personalul românesc din câteva bănci străine și întreprinderi industriale cu capital străin, pentrucă era imposibil să se transporte toate aceste dosare la Senat.

N'a primit măcar un răspuns în calitate de senator și de fost ministru de industrie și comerț, la întrebarea pe care am făcut-o.

«Atunci ne adunăm aci ca să facem literatură, ne adunăm în mod ridicol fiindcă cred că suntem oameni destul de serioși ca să ne mulțumim numai cu trecerea la gazetă a numelui nostru, cu ocazia intervențiunilor pe care le facem aci».

Acest lucru este foarte grav. Este un fel de sistem într'o vreme când parlamentarismul este atacat din toate părțile; într'o vreme când guvernul se pune în situațiunea de apărător al parlamentarismului, când el găsește accente lirice ca să apere parlamentul.

In momentul acela, funcționarea cea mai elementară a regimului parlamentar reprezentat prin acest drept de control și întrebarea asupra actelor administrative este interzisă.

Insfârșit al treilea exemplu. Cunoscând care este mentalitatea parlamentară a d-lor miniștri, când am avut aci foarte rara ocaziune de a avea între noi pe d. ministru de externe, cu ocazia declarațiunilor pe care d-sa le-a făcut în legătură cu cunoscutul incident, l'am rugat să-mi declare că va binevoi să-mi răspundă în 24 de ore la întrebarea pe care voiam să i-o fac cu privire la rechemarea d-lui Ioan Th. Florescu din funcțiunea sa.

D. Antonescu, ne-a promis solemn nouă tuturor că va răspunde, și numai cu această promisiune m'am dat jos dela tribună.

Care este rezultatul? D. ministru Antonescu a plecat la Ankara și nu ne-a răspuns nici până acum, iar după cum știți, până la înapoerea sa, Parlamentul își va înceta activitatea.

Imi pare rău că mă găsesc în fața unui gest, care mai ales din partea unui diplomat și a unui ministru de externe seamănă a inteligență și cu o lipsă totală de loialitate față de parlament.

Mai ia apoi cuvântul d. D. R. IOANIȚESCU la legea de creare de silozuri pentru ajutorarea agricultorului.

Ședința se ridică la ora 7 p. m. cea viitoare azi la ora 10 a. m.

I. M.

SPORT

Atenţie, Venus!

Semnatarul acestor rânduri are un obiceiu cam prost, pe care şi-l mărturiseşte, dar de care nu se ruşinează. Anume se amestecă adesea în treburile altora, sau, mai bine zis, se amestecă în unele treburi pe care alţii le socotesc numai ale lor. Aşa se explică dece domnia sa — adică eu — nu se bucură de nici o simpatie în rândurile haidamacilor care au başibuzucit cândva destinele federaţiei de football, şi nici în rândurile unor lighioane care au confundat ideia de sport cu aceea de îmbogăţire personală, chiar cu preţul unor ruşinoase îngenunchieri în faţa tuturor mercenarilor din Pustă, din Galiţia sau din stepele ucrainiene. (In special mă iubesc mult cei dela F. C. Rapid).

Şi vă mărturisesc cu plăcere că acest intunerec de ură îndreptat în contra mea mă onorează. (Clienţii mei cari n'ar mânca pe nemestecate nu îndrăznesc niciodată să-mi răspundă pieptiş; iar căile lor lăturalnice şi lase n'au ajuns, slavă Domnului, niciodată până la mine).

Astăzi am să mă amestec în treburile unui club care mi-e drag, la ridicarea căruia am pus şi eu o fărâmiţă din puterile mele. Fără ură, dar şi fără părtinire, am să spun câteva cuvinte la ureche conducătorilor Venusului.

Este vorba de Platko, de antrenorul Venusului. Dela început trebue să recunosc că Platko este un bun meseriaş. Mai mult, este un antrenor excepţional cum, poate, n'am mai avut pe meleagurile noastre (Ii recunosc toate meritele, deşi mi-e antipatic prin definiţie, întrucât e ungur).

Până acum antrenorul Venusului şi-a făcut datoria. Ştiţi că Venus este astăzi cea mai bună echipă din ţară. Şi ne place să credem că faptul se datoreşte şi lui Platko, fiind altfel nu şi-ar motiva zecile de mii de lei pe care le primeşte lunar.

Dar putem spune cu certitudine că Platko A FOST un antrenor bun pentru Venus; că acum el este un antrenor periculos pentru Venus.

Da. Atâta vreme cât Platko a fost bine intenţionat faţă de clubul de care este plătit regeşte, a lucrat conştiincios, a fost bine crescut, a fost modest.

Astăzi Platko sabotează interesele Venusului.

In primul rând, nu se mai ocupă de echipă aşa cum se ocupa altădată. Apoi, nici până în ziua de azi n'a dat nici o atenţie echipelor de juniori, deşi juniorii trebue să fie prima preocupare (scuzaţi pleonasmul!) a unui antrenor cinstit. In sfârşit, dela o vreme se poartă cu o impertinenţă într'adevăr ungurească faţă de unii jucători. Spre exemplu faţă de Petea Vâlcov, pe care noi îl socotim cel mai disciplinat şi bine crescut jucător de football. Prigoana aceasta a lui Platko se întinde şi asupra altor jucători, dar asupra lui Petea a mers până acolo, încât Dumineca trecută i-a interzis să joace; şi dacă nu era un om de bun simţ — d. Eladescu — care să-l pună la punct pe Platko, Petea Vâlcov n'ar fi avut ocazia să aplice două palme pe obrajii antrenorului său, prin cele două goaluri pe care le-a marcat.

Dar mai sunt şi alte amănunte, pe care un sentiment de jenă ne opreşte să le destăinuim.

Noi credem că Platko trădează. Trădează plătit de amicii săi dela F. C. Rapid, acea galerie sinistră formată din Kalman Konrad, Stoessel, Bauer şi comp. Noi ştim că sângele apă nu se face. Şi mai ştim că noua postură a lui Platko se datoreşte conciliilor alcoolice ţinute seral cu cei mai sus numiţi în diversele bodegi «sportive».

Şi e normal. E normal ca Platko să ţină cu cine dă mai mult. Vrea Venus să prelungească licitaţia? Ar fi periculos.

Atenţie, Venus!

Virgil Popescu

Carnet

Ene va ţine piciorul în gips timpu de trei săptămâni, după care va putea să umble. Antrenamentul îl va relua mai târziu.

*

Theimler, portarul Gloriei cu care s'a ciocnit Ene, nu are braţul fracturat, ci o puternică contuzie la biceps şi la coaste. Dealtfel Theimler este vestit pentru curajul şi rezistenţa sa. Arădanul n'are nici o vină în nenorocitul accident. Ambii jucători au lucrat perfect reglementar.

*

Juventus a făcut o partidă excepţional de frumoasă în compania Chinezului, pe care l-a învins cu 3-1.

*

Partida Victoria — Universitatea care a revenit primei echipe, a fost de o factură excepţională. Rezultatul 3—1 (2—0).

*

Viforul-Dacia, secţia hand-ball, convoacă pe membrii săi la antrenament, astăzi Marţi la ora 3.30 p. m. şi Joi la aceeaş oră pe terenul Velodrom. La aceeaş oră şi pe acelaş teren, însă Miercuri şi Vineri vor fi prezenţi membrii secţiei de football, seniori şi juniori.

*

Mâine vom reveni — într'adevăr cam cu întârziere — asupra cazului Dan Gavrilescu, soluţionat atât de dubios de forurile oficiale. Sunt lucruri interesante care se cer desvăluite.

*

Duminica viitoare, în matchul cu Chinezul — pentru Cupă — Venus va trece pe Gruin în locul lui Ene, pe Dan Gavrilescu extremă dreaptă, iar pe Niculescu inter dreapta. Este posibilă însă şi altă formaţie: Gruin pe stânga, Bărbulescu extrem dreapta, iar Mircea Bădulescu mijlocaş dreapta.

*

Unirea-Tricolor se antrenează intens pentru matchul de cupă pe care îl va susţine Dumineca viitoare la Braşov contra A.C.F.R.-ului.

După victoria de Duminecă, oborenii sunt optimişti.

*

Hidra din arene şi-a arătat colţii, ţinând să desmintă pe cei cari credeau că miile de guri spasmodice sunt în legătură cu tot atâtea mii de suflete. Duminecă la Venus, tribunele n'au mai vrut o victorie. Au vrut pâine şi circ.

A bătut ca şi cum şi-ar fi prevăzut nenorocirea, Ene nu-şi mulţumise admiratorii. Ene nu marcase nici un goal. Şi-atunci miile de guri au început să-l împungă cu suliţele unei ambiţii nejustificate. Ambiţios şi prea tânăr, Ene şi-a ascultat vizitii, călcând pe calea unui destin duşman.

Cine e vinovat? A fost o nenorocire, spun toţi cari au fost Duminecă la Venus. Să fie numai atât? Să nu fie deloc vinovat publicul care a cerut prietenilor lui mai mult decât puteau da? Ce nevoie mai era de un goal, când victoria era asigurată?

Să-l susţinem pe cei de care ne legăm speranţele sportive, dar cu dragoste pentru el, nu pentru ambiţiile noastre. Să nu le cerem mai mult decât ne pot da, fiindcă sunt şi ei din carne, din oase şi — vedeţi? — chiar din oase care se pot rupe.

*

Ce măsuri înţelege să ia Comisiunea Campionatului Naţional contra arbitrului Ionescu-Tope, care a prelungit cu trei minute matchul Venus—Gloria?

Care sunt părerile comisiei de selecţie despre viitoarea noastră echipă naţională, după etapa divizionară de Duminecă? Ce zic domnii selecţioneuri despre jucătorii Venusului, Victoriei, Juventusului şi ai Gloriei?

*

As. gazetarilor sportivi din Banat împreună cu gruparea C. A. M. T. vor organiza Sâmbătă 20 Martie la Timişoara, un match de boxeuri amatori, între echipele reprezentative ale Munteniei şi Banatului.

*

Eri au început în Capitală concursurile de ping-pong pentru campionatul districtual interecluburi.

Majoritatea jucătorilor concurenţi sunt evrei. Păcat!..

Presa ovreiască îşi continuă nestânjenită campania în favoarea matchului Iules Rablov-Iri-Radian.

Se spune că Radian s'a plâns la Liga internaţională de hockey pe gheaţă. Natural! In definitiv şi optanţii unguri s'au plâns la Liga Naţiunilor.

Roşinea dela U. F. S. R.

Un teren de sport e un loc unde se joacă football, tennis, rugby, volley, basket, etc. Adică acel loc unde tineretea îşi destinde nervii unei vieţi zădărnicite altfel de meschine tribulaţii cotidiane. El trebue să fie curat, înverzit şi îngrijit ca să lase o adevărată impresie de cer senin în dimineaţa înourată de Maiu, aşa cum trebue să fie sufletul celor care se sbenguesc acolo.

Ori, la Şosea există un asemenea loc al Uniunei Federaţiilor sportive din România. Vin acolo şcolari de joacă football şi rugby şi tot acolo se dispută matchurile oficiale ale jocului cu balonul oval. Aspect de teren de sport nu are de cât prin cele câteva lucrări începute cu ani în urmă care ameninţă să se dărâme, păneze şi un fourte inestetic gard betonat. Are în schimb restaurant, unde femei de zi şi de noapte îşi petrec cu amanţi ocazionali mizera lor existenţă. Patronul restaurantului îşi creşte pe terenurile de sport porci, găini şi alte animale... domestice, iar clienţii îşi fac nevoile sub barele transversale.

Ziua, tinerii care vin să se destindă în aer curat, respiră infecţia băligarului omenesc, şi nu de puţine ori în alergare candida alunecă în hazul galeriei.

Nu e o ruşine asta?

S'au hotărît grupele eliminatorii pentru campionatul mondial de football

Comisia însărcinată de F. I. F. A. cu supravegherea organizării campionatului din 1938, în ultima şedinţă a acestei comisiuni s'au hotărât următoarele întâlniri eliminatorii:

Deoarece Franţa este ţara organizatoare va juca direct în turul final, împreună cu Italia, campioana mondială din 1934.

Celelalte naţiuni sunt împărţite în XII grupe, după cum urmează:

Grupa I. Germania, Suedia, Finlanda, Estonia.

Grupa II. Norvegia, Polonia, Irlanda.

Grupa III. Jugoslavia, ROMANIA, Egipt.

Grupa IV. Elveţia, Portugalia.

Grupa V. Câştigătorul matchului dintre Grecia şi Palestina joacă cu Ungaria.

Grupa VI. Cehoslovacia, Bulgaria.

Grupa VII. Câştigătorul matchului dintre Lituania şi Letonia joacă cu Austria.

Grupa VIII. Belgia, Luxemburg, Olanda.

Grupa IX. Japonia, India Olandeză.

Grupa X. (America de Sud). Brazilia.

Grupa XI. America de Nord, Statele Unite.

Grupa XII. America Centrală, Costarica, Columbia, Cuba, Mexico şi Guyana Olandeză.

Box

Vasile Şerbănescu învins la Paris

PARIS, 16. — Aseară a avut loc în sala Palais des Sports o reuniune internaţională de box în cursul căreia a boxat şi românul Vasile Şerbănescu luptând contra suedezului Anderson.

Mai slab de cât adversarul său Şerbănescu a fost nevoit să abandoneze în repriza 3-a.

O reuniune organizată de „O. S. Jandarmeria"

Duminecă se vor disputa, în organizarea As. Sportive Jandarmeria două campionate naţionale profesioniste de box.

Pe programul reuniunei care se va desfăşura în sala „Vox" din Capitală figurează 4 matchuri. Micu Doculescu şi Mihail Fulea vor disputa titlul naţional „mijlociu" iar N. Stamate îşi va pune titlul de campion la categoria „cocoş" în joc contra lui Ion Gorun.

In celelalte matchuri Vasile Stoian, fost campion naţional va boxa cu Aurel Climau şi Ilie Constantin va întâlni pe Cionolu.

Vor mai avea loc 3 matchuri amatoare în vederea selecţionării boxeurilor care vor forma echipa naţională pentru campionatele Europei.

Ciclism

«Velo-Clubul Român» va face să se desfăşoare Duminecă 21 Martie eri, în Capitală a doua probă a anului de ciclo-cross pedestru.

Intrecere, care se va alerga pe un parcurs de 22 km. este deschisă tuturor alergătorilor, licenţiaţi şi nelicenţiaţi.

Plecarea se va da din piaţa Victoriei, la ora 10 dimineaţa iar sosirea se va face la statuia aviaţiei pe şoseaua Gh. Bozdugan.

Şahul Românesc

SPPRE OLIMPIADA DE LA STOCKHOLM. A XIV-a olimpiadă internaţională, va avea loc dela 1 la 15 August 1937, la Stockholm, şi se va desfăşura sub patronajul M. S. Regelui Gustav al Suediei. România va participa cu echipa care se va selecţiona după campionatul naţional (20. VI-10.VII 1937). Echipa română de 5 jucători (4+1 rezervă), va fi completată cu reprezentanta şahului femenin, deoarece simultan cu olimpiada între naţiuni, va avea loc şi campionatul mondial individual femenin. Ambele competiţiuni, sunt dotate dela 1927 cu câte o cupă masivă de aur, donate de Lordul Hamilton-Roussel. Cupa şi titlul de echipă campioană a lumei, este deţinută, la rând, la ultimele trei olimpiade de Statele Unite. Campioana mondială femenină, este fără întrerupere, dela 1927, Vera Menchik (Cehoslovacia).

ORGANIZAREA REGIONALELOR. Federaţia română de şah, lucrează la formalităţile pentru desăvârşirea organizării celor 12 regionale. Sub tipar, se află broşura cuprinzând, regulamentul FIDE, statutul cercurilor (individuale, rurale, şcolare, regulamentul campionatelor şi concursurilor, instrucţiuni diverse, precum şi istoricul mişcărei şahiste din România dela 1924—1937).

NOUI CERCURI DE ŞAH. Mişcarea şahistă din ţară, face progrese. In ultimul timp, s'au anunţat numeroase constituiri de noui cercuri de şah, şi anume: Bacău, Cluj (cercul «Echo» al personalului fabr. Dermata), Olteniţa, Tg. Mureş (liceul militar), Iaşi Briceni (Soroca), Timişoara (Politechnica), Vatra-Dornei. De altă parte, s'au primit cereri de afiliere din partea următoarelor cercuri: şcolare: Ismail (liceul de băeţi), Bucureşti (lic. Spiru Haret); independente: Bucureşti («Mişcarea»), Bazargic («Pionul Caliacrei»), Ploeşti («Prahova»), Ismail, Turtucaia şi Caransebeş.

DELA F. R. Ş. Astăseară, de la ora 19, are loc şedinţa comitetului de direcţie F.R.Ş. La ordinea de zi: campionatul naţional, pregătirea echipei olimpice, campionatul naţional femenin, organizarea regionalelor, olimpiada internaţională din 1938 (România).

Cronicar

Curtea cu juri

Interogatoriile banditilor incendiatori AU FOST TERMINATE

ZIUA VII-a

Interogatoriile: N. H. Müller şi Jean Bacalu. Ovreii se şantajează reciproc. Senzaţionalele depoziţii ale martorilor pompieri: plut. Popa Marin, plut. Costache Ion şi plut. Milcoveanu D-tru.

Ziua şaptea a celui mai răsunător şi original proces din ultimii cinci ani, s'a deschis la ora obişnuită.

S'a procedat la luarea interogatoriilor ultimilor doi acuzaţi.

Este interogat NAUM H. MUELLER.

D. preşedinte GHINEA CONSTANTINESCU, arată vina ce cade în sarcina acuzatului şi rolul ce l-a jucat în incendiul dela soc. «REPREZENTANŢA ROMANEASCA», pe care a girat-o, şi a dat banii necesari cumpărării materialelor întrebuinţate la incendierea magaziei şi totdeodată era şi procuristul numitei societăţi.

Acuzatul NAUM H. MUELLER susţine că cele declarate la instrucţie sunt inexacte şi i-au fost dictate. Dar fiind încolţit de întrebările d-lui preşedinte şi ale d-lui procuror, recunoaşte următoarele: că a fost procurist al soc. «REPREZENTANŢA ROMANEASCA», pe care o reprezenta ca «EXPERT» la «*Depozitul central de echipament*», de pe lângă ministerul apărării naţionale; că a dat gir lui ŞARF şi lui JEAN BACALU, pentru suma de TREI MILIOANE LEI; că a dat UNA SUTA MII LEI, lui COMISIONERU, pentru a cumpăra cele necesare punerii focului; că ştia cum «REPREZENTANŢA ROMANEASCA ŞI-A PROCURAT FACTURI FICTIVE, PENTRU A SE ARATA IN SCRIPTE UN DEPOZIT MAI MARE DE MARFA, DECAT IN REALITATE; că biroul îl avea în acelaş imobil şi etaj cu soc. «REPREZENTANŢA ROMANEASCA», ceva mai mult, uşă în uşă şi vis-à-vis; că împreună cu FESSLER şi COMISIONERU a asistat la mai multe conciliabule, iar la *25 Februarie a dat certificat de onorabilitate* pentru JEAN BACALU şi AUREL ŞARF, în baza căruia s'a încasat asigurarea dela banca «FORTUNA» şi în ziua de 28 Februarie, acelaş an a primit dela Soc. «REPREZENTANŢA ROMANEASCA» suma de OPT SUTE MII LEI, bani ce i-a încasat ginerile său în baza unui *cec*, dela banca «BERCOVICI».

Ovreii se şantaşează reciproc

D. PROCUROR MOISEANU: «Ai fost la soc. «EAGLE STAR» şi ai ameninţat pe directorul A. JELIN cu expulzarea şi cu campanii în gazete?

ACUZATUL: «Eu am făcut mai mult un act de prezenţă, fiind luat de către AUREL ŞARF şi DIRECTORUL ZIARULUI «LUPTA».

D. Procuror citeşte o declaraţie dela dosar, din care reese că în cursul lunei Septembrie N. H. MULLER, împreună cu ŞARF şi COMISIONERU, au mers la firma «LOBEL» şi i-au cerut TREI FACTURI DE COMPLEZENŢA în valoare de: 1.200.000 lei, 2.250.000 lei şi 2.900.000 lei.

Interogatoriul lui Jean Bacalu

D. PREŞEDINTE GHINEA CONSTANTINESCU, arată vina ce cade în sarcina acuzatului JEAN BACALU, după senzaţionala mărturisire a lui SAVELLY DVOIRIS şi anume: că JEAN BACALU este acela care a prezentat lui DVOIRIS pe LUPU COMISIONERU-financiarul» *care mai târziu a devenit* «chimist» —, *precizându-i totdeodată că ar fi singurul în măsură de a-l SCOATE din încurcătură şi de a-i SALVA SITUAŢIA.*

FURNITURI PENTRU STAT

JEAN BACALU, arată că în anul 1925, împreună cu AUREL ŞARF au înfiinţat soc. «REPREZENTANŢA ROMANEASCA», cu un capital de CINCI SUTE MII, dar care până la data incendiului a furnizat Statului, recte ministerului ARMATEI, de INTERNE şi DOMENII, mărfuri în valoare de peste ŞAIZECI MILIOANE LEI. In anul 1931 banca «FORTUNA» a închiriat o magazie dela «*Creditul Imobiliar*», pentru depozit şi care a fost asigurată la soc. «EAGLE STAR», pentru 15 MILIOANE LEI. Acuzatul mai pretinde că înainte de a se încheia contractul de asigurare, că s'a făcut o inventariere în faţa directorilor JELIN şi a celui dela banca «*Fortuna*», dar actele ce s'au încheiat au fost arse odată cu depozitul.

PLOUA IN MAGAZIE

D. PROCUROR MOISEANU: Ce îmbunătăţiri s'au făcut magaziei?».

ACUZATUL: «S'a instalat lumina electrică şi mai târziu s'a reparat acoperişul, deoarece ploua înăuntru, iar magazia era păzită de păzitorul strungăriei de vis-à-vis şi care era plătit cu câteva sute lei lunar».

D. Procuror: «Ne surprinde cum într'o magazie dărăpănată s'au depozitat mărfuri în valoare de 15 milioane lei şi cum omul care o păzea era în serviciul altei firme şi era plătit cu câteva sute lei lunar».

D. Preşedinte: *Cum se face că ai putut să ridici din* «Depozitul Central de echipament al armatei», circa cinci mii m. postav, *care era în gaj la banca* «*Fortuna*?».

Acuzatul: «Am vrut să-l vând unui client, dar vânzarea nu s'a mai efectuat, deoarece banca «*Fortuna*», n'a vrut să-i acorde credit» (?).

«FOC NORMAL»

D. Preşedinte: *«Ce crezi despre focul dela soc. «REPREZENTANŢA ROMANEASCA»? Este vorba de un* «scurt circuit» *sau o* «nenorocire»?».

Acuzatul: *«A fost un FOC NORMAL» (?!).*

Indrăzneala Iudei

D. Procuror: «Când ţi-a retras factura Carol Book?».

Acuzatul: «Niciodată».

D. Procuror: «Cum îţi explici adresa firmei Carol Bock, din 2 Noembrie 1929 prin care îţi retragea procura şi erai somat s'o restitui?».

— «?»

D. Procuror: Ai făcut o escrocherie, prezentându-te în numele lui Carol Bock, după retragerea procurii. Ai escrocat nu numai pe Carol Bock, ci şi pe ministerul armatei.

«MAMA GRAV BOLNAVA»

Acuzaul, fiind întrebat de d. Procuror arată că în ziua de 20 Dec. a plecat la Budapesta, deşi mama sa era grav bolnavă, unde a primit 3 telegrame: mamă-sa s'a însănătoşit, o alta din partea lui N. H. MUELLER, cu următorul conţinut: «TOTUL IN REGULA, POŢI SA VII LA BUCUREŞTI» şi o a treia semnată de BAICOIANU (COMISIONERU). Iar în Capitală s'a reîntors după 4 zile, adică a doua zi, fiindcă incendiul fusese la 23 Dec.

«NU VOIAU SA MA SPERIE»

D. Procuror: «Dece nu ţi s'a spus în nicio telegramă, că magazia cu mărfuri în valoare de 15 milioane lei, a fost distrusă de incendiu?».

Acuzatul: «NU VOIAU SA MA SPERIE» (?!).

— «?».

— «Cum era să te sperii de un foc, care fusese asigurat, pe când în familie mai avuseseşi TREI INCENDII, tot asigurate?».

— «Cu soc. «EAGLE STAR» ai făcut o tranzacţie la 11 MILIOANE LEI, pe când din «registre» reese că în magazie aveai mărfuri în valoare de circa 17 MILIOANE LEI?»

— «?»

— «Ai ameninţat pe A. JELIN cu expulzarea şi cu o campanie prin gazete?

— «Nu eu. ŞARF a ameninţa împreună cu unchiul său.

Mai departe acuzatul JEAN BACALU, arată împrejurările, prin care a cunoscut pe SAVELLY DVOIRIS, afacerile ce au făcut împreună, punerea în contact cu LUPU COMISIONERU dar în ceeace priveşte focul dela fabrica «CORDIANA» a declarat următoarele: «nu i-am dat eu ideea, deoarece DVOIRIS AVEA NEVOE DE BANI ŞI NU DE FOC».

SUSPENDAREA ŞEDINŢEI

Şedinţa a fost suspendată pentru o jumătate de oră, iar după redeschidere d. *Preşedinte*, a precizat următoarele: «acuzatul JEAN BACALU a pretins că registrele şi actele soc. «REPREZENTANŢA ROMANEASCA», sunt depuse la d. jude instructor, ori cercetându-se, am constatat că afirmaţia este inexactă»

Depoziţiile senzaţionale ale celor 3 pompieri

Se procedează la audierea martorilor. S'au luat depoziţiile celor trei plutonieri pompieri, care pe timpul incendiilor în cauză, făceau serviciul la posturile de pompieri din Bucureşti.

DEPOZIŢIA PLUT. POPA MARIN

D. plut. Popa Marin, comandantul pompierilor din Tg.-Jiu, după ce a depus legiuitul jurământ, a declarat următoarele:

«Cu câţiva ani în urmă făceam serviciul la Capitală, la postul de pompieri «Radu Vodă», într'o noapte am fost anunţaţi telefonic, că în str. Logofătul Tăutu, arde un coş. Am plecat cu o cisternă, împreună cu d. lt. Cutcudache. Dar la adresa indicată, nu era vorba de un coş ci fab. «CORDIANA», era cuprinsă de flăcări. Am cerut ajutorul tuturor posturilor de pompieri şi n'am putut să stingem focul, ci numai am reuşit să izolăm celelalte imobile din apropiere.

NU ERA UN FOC OBIŞNUIT, fiindcă un imobil este cuprins peste tot de flăcări, numai când focul este pus, altfel incendiul trebue să isbucnească într'o parte, cel mult în două locuri, la partea de sus, ferestrele erau deschise, pentru a se face ventilaţie şi a alimenta focul.

După localizarea focului, am scormonit prin resturile de cenuşă şi sgură, unde am găsit o băşică de porc, legată cu sfoară, mai apoi alte 20 beşici. Vrând să pătrund înăuntru, când am deschis uşa, a EXPLODAT CEVA, care a răspândit un miros de BENZINA. Apoi am găsit două focare: unul lângă sobă şi altul în interior şi resturi de talaş.»

FOCUL DIN STR. ECHINOXULUI

«La incendiul din sgrada Echinoxului, dela depozitul «BEREŞTEANU», am fost anunţat tot telefonic, precum că arde un coş, dar când ne-am dus acolo, am văzut că întreg depozitul era cuprins de flăcări.

Şi aici am găsit focare, câteva damigene sparte, care miroseau a benzină, am mai găsit şi talaş.

D. PROCUROR MOISEANU arată o fotografie a unui focar, pe care martorul o recunoaşte şi după care dă d-lor juraţi, explicaţiile necesare. S'au mai găsit câteva baloturi mici de câte 3-4 m. postav, care n'a ars fiind de lână şi lâna nu arde decât de jur-împrejur».

DEPOZIŢIA PLUT. COSTACHE ION

Martorul *Costache Ion*, **spune că la incendiul dela fabr. «CORDIANA» s'au găsit beşici, care miroseau a benzină, iar când s'a scormonit se făcea câte o FLACARA ALBASTRA, provenită din ARDEREA BENZINEI, care se mai găsea acoperită de sgură.**

FOCUL CARE ISBUCNEŞTE DELA SINE, NU SE POATE PROPAGA INTR'O MARE DE FLACARI, CUM L-AM GASIT PE CEL DE LA FABR. «CORDIANA». Din când în când se auzeau pocnituri, adică explodau beşicile, ce erau umplute cu benzină.»

DEPOZIŢIA PLUT. MILCOVEANU D-TRU

Martorul plut. Milcoveanu D-tru, **confirmă cele spuse de cei doi martori, cu privire la focul dela fab.** «CORDIANA» **şi dela depozitul** «BEREŞTEANU».

EXPERTIZA REGISTRELOR

A fost introdus în incintă, d. expert contabil *Preda Ştefănescu*, care a fost delegat de instrucţie cu expertiza registrelor soc. «CORDIANA», şi care erau ţinute de acuzatul KORNBLUTT.

REGISTRE ŞI FACTURI FALŞE

D. Procuror, *precizează că registrele soc. «CORDIANA», nu corespund realităţii, deoarece s'a dorit întrebuinţarea facturilor fictive. Apoi, factura înregistrată în jurnal, la pag. 56, poartă data de 31 Iulie şi a fost operată în registru la 25 Iulie, acelaş an (?!).*

D. expert Preda Ştefănescu, *dovedeşte în faţa Curţii şi a d-lor juraţi, următoarele: că factura fab. «ENRICO», în valoare* de 1.301.654 lei, *este falsă: că o factură înregistrată la pag. 45, a mai fost înregistrată şi la pag. 64.*

Mai departe d. expert contabil arată că registrele au fost falsificate prin următoarele patru sisteme:

1. Incărcarea fictivă a conturilor: «*Mărfuri*» şi «*Materiale*»;

2. Vânzările de materiale şi mărfuri nu s'au înregistrat;

3. Cererea de diverse conturi creditoare şi

4. Registrele de «*Mărfuri*» şi «*Materiale*» au fost încărcate cu materiale şi mărfuri fictive, iar la eşirea lor — vânzare — nu s'a făcut descărcarea necesară.

Şedinţa s'a ridicat la orele 7 jumătate.

Desbaterile în continuare azi la ora 1 jum. Se vor asculta depoziţiile celorlalţi martori.

ILIE CIUTESCU

Şedinţa Asociaţiei generale a medicilor

Comitetul central al Asociaţiei generale a medicilor ţine şedinţa Joi 18 Martie a. c. ora 9 în sediul său din str. Isvor nr. 16, cu următoarea ordine de zi: 1. situaţia medicilor faţă de noul proect al statutului funcţionarilor publici; 2. pregătirea elitei medicale de mâine prin unificarea concursurilor de internat şi extern dela instituţiile de asistenţă publică din centrele universitare; 3. libera practică şi asigurările sociale; 4. chestiuni administrative; diverse.

Invățământul superior agricol

Avem trei institu[ții] de învățământ superior, Academiile de agricultură — București și Cluj — înființate prin legea din 2 August 1929, iar legea din 9 Aprilie 1933, ne-a dat în [illegible] de științe agricole dela Chișinău.

Acest învățământ universitar, este rezultatul unor transformări în timp, care au evoluat simultan cu cerințele agriculturii.

Agricultura este o îndeletnicire, care s'a etajat în rândul marilor discipline științifice.

Agricultura este o știință, o știință foarte complexă și în plin progres.

Intâiu trebue stabilit acest principiu preliminar, pentru a putea înțelege ierarhia învățământului agricol.

In agricultură, trebuie să deprinzi știința vegetală dela botanică până la fitopatologie, genetică, ameliorare; în știința animală dela zoologie până la zootehnie și medicină veterinară; fizica și chimia, până la specializarea în chimie și fizică agricolă; geniul rural cu topografie, mașini agricole, construcții rurale, irigațiuni, drenaje; preocupări economice în speță economie rurală (numai la această grupă avem estimațiunile agricole, rentabilitate, contabilitate, cooperație, economie națională, politică și legislație agrară), studiul solului începând cu geologia, mineralogia, petrografia și sfârșind cu agrologia, etc.

Dar din acest schelet didactic, se desprind specializările în diferitele ramuri de producțiune, cum sunt: agrofiziotehnia, horticultura, viticultura, pomicultura, legumicultura, piscicultura, industriile agricole ș. a.

Iată la câte chemări trebue să răspundă un element pregătit în acest învățământ superior. O pregătire universitară, superioară și adaptată la permanenta evoluție științifică ce caracterizează producția agricolă, viticolă, horticolă, zootehnică. *Invățământul superior are îndatorirea de a crea cercetători, îndrumători și conducători în aceste ramuri de producțiune.*

Fără tratamentul științific, prin care trebuie să treacă procesul de producție, nu se poate face un pas spre progres.

Dar acest tratament, trebuie să-l dea o competință care să ne ducă la rezultatele practice cele mai bune și aici începe rolul și răspunderea învățământului superior agricol.

Astăzi avem o hartă de repartiția soiilor de grâu în funcție de climă, sol, etc., care este fructul unei munci științifice.

Am reușit să stabilim criteriile de apreciere a calității grâului după gluten, astăzi, comerțul nostru reclamă analizele cerealelor, care sunt tot certificatul unei munci științifice. Am reușit să creem soiuri de grâu adaptat la regimul nostru climatic, printr'o rezistență mai mare la ger, la secetă și la bolile cryptogamice.

Prin metode chimice și electrolitice s'a reușit să se scurteze perioada de vegetație a unor plante cari se pot cultiva și într'un climat mai aspru. In viticultură, avem o producțiune haotică, este nevoie de perseverența specialiștilor cel puțin un deceniu și nu avem încă suficiente elemente specializate.

Industriile agricole, cer oameni cari să cunoască materia prima agricolă și procedeele de transformare care sunt bio-chimice și bio-fizice, încă un teren nou pentru preocupările tehnice. In piscicultură, nu avem specialiști și rezultatul, îl vedem că producțiunea de peste astăzi este catastrofal de redusă, fără să mai vorbim de apele de munte, cari trebuie să fie preocuparea numai pentru salmonicultură, fiindcă în alte țări, fără condițiunile naturale dela noi, s'au atins rezultate uimitoare, iar noi asistăm și la epuizarea păstrăvului.

Dar consider suficient aceste date ca să putem trage o concluziune, pentru opinia necunoscătoare care este datoare să cunoască aceste probleme, atunci când face aprecieri în acest domeniu.

Invățământul superior, este dator a forma pe cercetătorii științifici, fiindcă agricultura trebuie să prindă în practica ei premisile științifice, cari diferă dela o regiune la alta și care trebuesc totdeauna controlate în câmpul de experiență, în laboratorul practic al inginerului agronom și al agriculturii. Câmpul de experiență nu trebuie să lipsească în orice județ și chiar fiecărei circumscripții.

Deci, avem nevoie de o pregătire științifică în agricultură.

Inginerii agronomi, trebuie să fie într'o concordanță și într'o continuă adaptare la nevoile practice ale economiei agricole.

Pentru agricultura de astăzi, avem nevoie: de *Inginerul Agronom enciclopedic* cari să răspundă la toate fenomenele și problemele cari se pun atunci când este chemat a conduce un județ, o circumscripție sau o exploatație;

De un inginer Agronom specializat, pentru a pune rânduială științifică în toate ramurile de producțiune (laboratorii, câmpuri de experiență, stațiuni experimentare, de [illegible]);

De inginerul agronom cu vocație, care are chemarea de a da o construcție specială nouă agricultorilor prin intermediul cărula să se pună în practică toată această [illegible] științifică (cooperație, învățământ, etc.)

Invățământul superior trebuie să ne dea deci cercetători, îndrumători și conducători în agricultură.

Dar cine face agricultura practică?

Cine urmărește toate aceste fenomene până în răsturnișul brazdei?

Avem un învățământ mediu și inferior agricol. Iată ceiace s'a uitat sau s'a neglijat atunci când a fost pusă în discuțiune această problemă. Prelungirea gândului și preocupărilor minții inginerului agronom, este agronomul de toate categoriile.

Acești absolvenți ai școli medii și inferioare de agricultură, au datoria ca mai departe, prin școlile de iarnă și școlile practice făcute cu agricultorii, să perfecteze meseria agricolă.

Ca să fi șofer, este suficient să ai o practică sau cel mult o școală de inițiere practică. Pentru a construi însă automobilul, este nevoie de o pregătire superioară.

Iată date izvorâte din logică, care lămurește și rostul învățământului superior agricol.

VIRGILIU GAVRILESCU

Anchetele Noastre

Cum este frustat fiscul în Basarabia

Fraude de peste 300 milioane lei anual

Rostul Soc. „Făina". Organele de control sunt inexistente. Date statistice asupra fraudelor. Uneltiri contra anchetatorilor necorupți

CHIȘINAU. — Spre a reuși să fure fiscul, cât se poate mai mult, morarii *S. Wexler, M. T. Cogan* și moștenitorii *I. Schwartzberg*, s'au constituit într'o societate, numită «Făina».

Scopul ascuns al acestei societăți este: *1. Cartelarea tuturor morilor, spre a putea dicta prețuri maximale, și 2. Paralizarea acțiunii de control, ce eventual ar fi întreprinsă de CENTRU (organele locale nu contează, sunt corupte).*

La un moment dat, pe un timp determinat, toate morile au fost declarate închise, afară de moara Cogan, care, în conformitate cu acordul încheiat cu Soc. «Făina», avea singură dreptul să macine. Și, cu toate că organele fiscale știau că Soc. «Făina» este o ficțiune, iar angajamentul cu moara *Cogan* este un nou mijloc de fraude, niciun organ de control din Chișinău, nu s'a deranjat să curme acest sistem de furt-pare că nici nu existau organele de control (afară de d. Inspector G. A. Ștefănescu).

O STATISTICA EDIFICATOARE

Spre a se vedea dovada cea mai evidentă a fraudelor, dăm mai jos o statistică din care se poate constata și face comparație, cum se prezintă situația dela aplicarea legei asupra taxelor de valorificare a cerealelor (Iulie 1935), până la descoperirea fraudelor, după descoperire și în prezent, când descoperitorul fraudelor, d. ing. Goangea, nu mai este la Chișinău.

TABLOU

De încasările făcute la taxa de valorificare în anul financiar 1935/36 în comparație cu încasările făcute în anul financiar 1936/37 dela morile comerciale arătate mai jos:

Taxa de valorificare

No. crt.	DENUMIREA MOREI	Adresa	Aprilie		Mai		Iunie		Iulie		August		Septembrie		Octombrie		Noembrie		Decembrie		Ianuarie	
			1935	1936	1935	1936	1935	1936	1935	1936	1935	1936	1935	1936	1935	1936	1935	1936	1935	1936	1936	1937
			Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
1	S. Wexler	Chișinău	—	255888	—	334080	—	386712	1467	439416	87624	656856	77904	651312	104472	577728	87092	59864	63000	495216	127800	97416
2	M. T. Cohan	„	—	423054	—	382176	—	448128	77616	408096	110376	854820	48456	843624	61560	782538	56880	576984	44784	671616	162432	759600
3	I. V. Schwartzberg	„	—	299808	—	283824	—	296208	45864	307656	216000	414360	73981	447562	112608	469680	54360	368064	63000	399384	117576	113328
4	Ing. Ilie Naht	„	—	1656	—	—	—	—	9360	—	19512	—	17780	—	28448	—	10440	—	11737	—	12600	14112
5	R. Chițis	„	—	149591	—	92793	—	46312	720	40320	—	51084	957	16560	—	5284	—	2664	26064	80424	80015	18000
6	S. Ghersenzon	„	—	—	—	—	—	—	—	—	24030	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	«Grânarul»	Călărași-Târg	—	21080	—	14184	—	16362	9044	17136	—	23112	30376	19602	25920	26586	20037	24966	13464	28422	28422	20286
8	Bogatăr	Chișinău	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11520	—	124344	—	229336	—	240048	240048	58608
		Total	—	1151083	—	1107057	—	1193722	157364	1212624	457542	2000232	249450	1990160	325008	1926100	228909	1681058	222049	1915110	523451	1081350

Taxa de consumație

No. crt.	DENUMIREA MOREI	Adresa	Apr. 1935	Apr. 1936	Mai 1935	Mai 1936	Iun. 1935	Iun. 1936	Iul. 1935	Iul. 1936	Aug. 1935	Aug. 1936	Sept. 1935	Sept. 1936	Oct. 1935	Oct. 1936	Noem. 1935	Noem. 1936	Dec. 1935	Dec. 1936	Ian. 1936	Ian. 1937
1	S. Wexler	Chișinău	69204	71083	77220	92800	18520	107420	8580	122060	24340	182460	21640	180920	29020	160480	24220	127740	17500	137560	35500	27060
2	M. T. Cohan	„	49947	117515	69780	105160	45120	124480	36000	11336	30669	237450	13460	2343 0	17100	217371	1580	160240	12440	175580	45120	211000
3	I. V. Schwartzberg	„	23920	83280	20600	78840	3286	8228	19270	85460	60109	11510	20550	124320	31280	113800	15100	102240	17500	110940	32600	31480
4	Ing. Elie Naht	„	10340	460	6500	—	10420	—	556	—	5420	—	4940	—	56 0	—	2900	—	3260	—	3503	3920
5	R. Chițis	„	420	41553	4473	25826	2780	13420	1177	112 0	—	14190	286	4 00	—	1468	—	740	7240	22340	22226	5000
6	S. Ghersenzon	„	1724	2281	301	2858	449	1230	144	550	—	3648	—	3082	—	4014	—	3877	1494	10625	751	1850
7	«Grânarul»	Călărași-Târg	8752	5860	6740	3940	8142	4545	6040	4760	6675	6420	8437	5445	7200	7385	5566	6680	3740	7195	6405	5635
8	Bogatăr	Chișinău	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3200	—	34540	—	63760	—	6668	—	16280
		Total	168147	322529	191674	310424	118291	333381	76771	337390	127204	559.65	62293	555907	90280	539058	63586	465282	63174	531620	146162	302225

Taxa cifra de afaceri 3%

No. crt.	DENUMIREA MOREI	Adresa	Apr. 1935	Apr. 1936	Mai 1935	Mai 1936	Iun. 1935	Iun. 1936	Iul. 1935	Iul. 1936	Aug. 1935	Aug. 1936	Sept. 1935	Sept. 1936	Oct. 1935	Oct. 1936	Noem. 1935	Noem. 1936	Dec. 1935	Dec. 1936	Ian. 1936	Ian. 1937
1	S. Wexler	Chișinău	31953	61873	45285	7227	12658	83780	6249	95791	16616	143376	15697	14564	22625	64388	20977	52161	15692	110189	34564	—
2	M. T. Cohan	„	36232	104961	51099	30795	30795	104755	25212	60555	20012	80132	9608	81960	12054	80000	12716	71121	11971	88003	43590	—
3	I. V. Schwartzberg	„	12999	75919	1506	18619	18619	69014	11957	68907	47646	93509	14147	18917	10845	96133	12588	90916	15448	99437	32798	—
4	Ing. Elie Nacht	„	52 2	—	3442	6411	6411	—	3435	—	3621	—	3348	—	4005	—	2022	—	2529	—	3476	—
5	R. Chițis	„	44	—	140	—	115	—	239	—	—	—	130	—	—	—	—	—	30	—	5979	—
6	S. Ghersenzon	„	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	«Grânarul»	Călărași-Târg	2027	3967	2179	3924	3299	3596	1922	3690	3687	3740	4183	2989	2723	4532	2278	3492	2447	—	3945	—
8	Bogatăr	Chișinău	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2681	—	27538	—	52610	—	55409	—	—
		Total	88507	17922	117114	132 2.	71897	2611.5	4.21	225453	91582	317107	47113	252194	52252	272591	50551	276300	48171	35003	124372	—

Taxa de 0,22 bani pentru brutărie

No. crt.	DENUMIREA MOREI	Adresa	Apr. 1935	Apr. 1936	Mai 1935	Mai 1936	Iun. 1935	Iun. 1936	Iul. 1935	Iul. 1936	Aug. 1935	Aug. 1936	Sept. 1935	Sept. 1936	Oct. 1935	Oct. 1936	Noem. 1935	Noem. 1936	Dec. 1935	Dec. 1936	Ian. 1936	Ian. 1937
1	S. Wexler	Chișinău	—	62550	—	81664	—	94529	—	107412	—	160564	—	159209	—	141222	21314	112411	15400	121052	31240	23513
2	M. T. Cohan	„	—	103413	—	93420	—	109542	—	99756	—	201476	—	195650	—	176950	13893	141011	10947	154510	39705	185680
3	I. V. Schwartzberg	„	—	73206	—	69379	—	72406	—	75204	—	101288	—	109401	—	100144	13288	89971	15400	97627	28740	287.2
4	Ing. Elie Nacht	„	—	404	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2532	—	2868	—	3080	3449
5	R. Chițis	„	—	3313	—	1623	—	1143	—	2817	—	176	—	211	—	931	—	599	35	220	6 07	—
6	S. Ghersenzon	„	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	«Grânarul»	Călărași-Târg	—	5156	—	3467	—	3999	—	4188	—	5649	—	4791	—	6498	3080	5882	2780	6947	5280	4958
8	Bogatăr	Chișinău	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3221	—	56108	—	58678	—	5526
		Total	—	248122	—	249555	—	281619	—	289317	—	469153	—	469271	—	45895	54127	405982	47430	439034	114052	251138

Din acest tablou se poate constata aproape cu preciziune că, numai în Chișinău se frustează fiscul cu cel puțin *300 milioane lei anual*. Dacă ne-am raporta la întreaga Basarabie, am constata că statul pierde anual cel puțin *2 miliarde lei*.

O sumă fantastică!... In vreme ce bietul țăran, muncitor, sau funcționar (afară de ce-i dela fisc!) plătește sângerând, până la o centimă ceia ce se cuvine statului:* în limbajul democrației, aceasta se chiamă *dreptate socială!

ANCHETATORII... PUȘI LA ZID!

Banda aceasta de tâlhari este așa de bine organizată — **probabil că au făcut școala lui Capone?** — *încât, aproape toate operațiunile merg* **la sigur.**

Dacă jidanilor nu le reușește **coruperea** *funcționarilor, însărcinați cu supravegherea și controlul, atunci pun în mișcare întregul aparat de* **calomnie,** *— spre a ajunge la* **revocare, suspendare,** *sau* **detașarea** *funcționarului corect.*

Astfel, după ce n'au reușit să corupă pe **d. ing. inspector general Ștefan I. Goangea** — *căruia i-au propus suma de 2.000.000 lei, notați bine: două milioane lei!* **(câți funcționari de soiul acesta avem în țara românească?)** — *au început calomnierea aceluia ce le-a deranjat afacerile. Și culmea rușinei, în acțiunea lor de defăimare s'au servit de unii colaboratori direcți ai d-lui ing. Goangea...*

Bietul om, care a gonit din casă pe jidovul Pascar, refuzându-i cele două milioane, trimise de morari, și a mers cu cercetările până la capăt, conștient că-și face datoria, a fost nevoit să-și piardă timpul cu «răspuns la interogator». (Am cutreerat ministerele de finanțe și agricultură și domenii și, cu mare greutate, am dat peste dosarele de anchetă. Ce am văzut debitat contra acestui om integru, m'a îngrozit. In cele din urmă, cinstitul și rarul funcționar corect, a fost totuși salvat din mocirla calomniilor...).

In vreme ce, alte organe de control — de prin Chișinău — se pusese cu tot devotamentul în slujba jidanilor și, după cum vom vedea mâne, făceau rapoarte, peste rapoarte, pentru a «salva onoarea» jidanilor amendați!

Sergiu Florescu

Adunarea generală a creditului agricol ipotecar

In dimineața zilei de 11 Martie a avut loc adunarea generală a Creditului ipotecar agricol pentru discutarea gestiunei trecute.

Spicuim din darea de seamă următoarele:

Plasamentul agricol de consolidare a situațiunei noastre financiare, întrece suma de un miliard, motiv, pentru care adunarea generală socotește că, Creditul agricol ipotecar, a răspuns în largă măsură așteptărilor pentru care a fost creiat prin legea din Martie 1931.

In continuare, apreciază că înlesnirea acordată debitorilor agricoli de a-și lichida datoriile prin depunerea sumelor cu 70 la sută, constitue cu adevărat un merit deosebit în salvarea debitorului agricol cât și a creditului.

CE CREDITE S'AU ACORDAT

De când a luat fi[ință] creditul, adică de cinci ani, s'au acordat împrumuturile următoare:

In 1932 s'au făcut 66 împrumuturi ce au atins cifra de peste 58 milioane; în 1933 s'au făcut 81 împrumuturi în valoare de 64.667.500 lei; în 1934 s'au făcut 153 împrumuturi ce au atins suma de 139.667.500 lei; în 1935 au fost 542 împrumuturi ce au atins cifra de 525.951.000 lei; iar în 1936 la 240 împrumuturi s'a acordat 199.433.000 lei. In total au fost 1182 împrumuturi în valoare de un miliard 10.785.500 lei. Până acum s'au încasat următoarele sume drept rate semestriale;

Aceia de 1 Maiu lei 31.478.873; la 1 Noembrie 34.092.7777 rămânând să se încaseze după 1936 la 31 Decem. 16.783.762.

DISTRIBUIREA BENEFICIULUI

Adunarea propune să atribue 50 la sută — procent maxim autorizat de statute — la rambursarea avansurilor acordate de stat în anii 1931-1934.

Urmează a se acorda acționarilor particulari un divident de 5 la sută la capitalul vărsat de 51 milioane ceiace vine 2.550.000 lei.

Rămâne un sold al beneficiilor de 1506 lei ce va fi trecut la rezerve extraordinare.

Fondul de rezervă special este de 5.011.729. Rezervă statutară lei 11.438.874; rezervă legală lei 1715830 rezervă extraordinară lei 1.450056.

In continuare adunarea aprobă raportul consiliului de administrație și raportul cenzorilor; aprobă bilanțul și contul de profit și pierderi încheiate la 31 Dec. 1936; dă descărcare consiliului de administrație pe gestiunea închisă; aprobă repartizarea beneficiilor propusă de consiliul de administrație.

Adunarea ratifică cooptarea d-lui I. Passons în locul d-lui S. A. Ogilale, demisionat; alege pe termen de patru ani ca administratori pe d. Aurel Muthu și realege pe d-nii dr. Fritz Winhamer și Leon Martin.

Deasemenea realege ca cenzori supleanți pe d-nii Vasile Popescu și A. Van Aalst și alege ca cenzor pe d. Panait Gheorghiu.

Situația importului din Germania

Se știe că Banca Națională a României a fixat, la începutul trim. I, un disponibil de 600 milioane lei, pentru importul din Germania.

Cum B. N. R. n'a pus la dispoziția importatorilor decât suma de 300 milioane lei, disponibilul a fost epuizat în primele două săptămâni, cu importul necesar, în majoritate, autorităților și instituțiilor statului, așa că importatorii de mărfuri germane au rămas în imposibilitate de a importa.

Deși la începutul trim. I, s'au fixat disponibile pentru anumite articole din Germania, autorizațiile de import, odată confecționate, au fost blocate la viza de transfer.

Volumul acestor sume blocate a depășit ieri, valoarea de 190 milioane lei.

D. Valer Pop, ministrul industriei și comerțului, a făcut un nou și energic demers pe lângă B. N. R., cerând majorarea disponibilului de import pentru Germania.

Se examinează situația importului de cereale

Direcția reglementării comerțului exterior lucrează intens la noul plan pentru armonizarea cotelor de import, care se crede că va fi aplicat încă pentru trimestrul Aprilie 1937.

Astfel, comisia superioară de contingentare, a lucrat eri după amiază la examinarea cotelor de import, din branșa colonială ședința la care au asistat și câțiva delegați ai firmelor importatoare.

După controlul care se va face la fața locului, pentru fiecare firmă importatoare de coloniale, examinând capacitatea firmei, atât din punct de vedere comercial cât și financiar se va trece la revizuirea cotelor de import din branșa coloniale.

Adunarea generală a asociație ziariștilor români

Duminică dimineața, 14 Martie 1937 a avut loc la sediul Asociației Naționale a Ziariștilor Români Creștini din România, din str. Brezoianu No. 3, a doua adunare generală ordinară, cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă a consiliului de administrație pe anul 1936.
2. Raportul cenzorilor pe anul 1936.
3. Aprobarea bilanțului și a contului de venituri și cheltueli pe 1936.
4. Descărcarea consiliului și a cenzorilor de gestiune pe 1936.
5. Aprobarea proectului de buget pe anul 1937.
6. Ratificarea membrilor înscriși în asociație precum și a celor cooptați în consiliu în timpul anului 1936.
7. Aplicarea art. 30 al. A. și art. 33 și 34 al. A. și B. tuturor celor cari s'au făcut pasibil de călcarea statutelor.
8. Alegerea comisiunei de cenzori conf. art. 55 din statute.
9. Ratificarea în principiu a aderiunei asociației pentru constituirea Confederației Generale a Ziariștilor români.
10. Diverse: anularea actelor legitimații eliberate de asociație până astăzi și înlocuirea lor cu altele.

Adunarea a fost prezidată de d. dr. V. Trifu, vice-președintele asociației, asistat de d. Trandafirescu-Nămăești, secretarul general.

Biuroul adunărei a fost format din d-nii: E. Băjenaru, secretar și Const. Popescu-Pasăre și V. Athanasiu, scrutatori.

Ședința se deschide printr'o rugăciune, apoi se dă o telegramă M. S. Regelui, adunarea proclamându-l totodată și președinte de onoare al Asociației.

In unanimitate adunarea aprobă darea de seamă și dă descărcare atât actualei conduceri cât și cenzorilor. Cenzori au fost aleși d-nii: Sotir Georgescu, Dumitru Paisa și Aurel Niculescu, activi, iar supleanți d-nii: Popescu-Pasăre, Anton Davidescu și Dumitru Nistor.

Adunarea reconfirmă și ratifică pe următorii membri în consiliul de administrație: d. profesor Nae Ionescu, președinte al Asociației, dr. V. Trifu, Ioan Diaconescu și Em. Vasiliu-Cluj, vice-președinți, Trandafirescu-Nămăești, secretar general, Th. Mociulschi, casier, iar consilieri, N. Lazăr, N. Cadan, M. Rosu, Floria Becescu, I. Niculescu, Gr. Alexăndrescu, Al. R. Nițulescu și Traian Dumitrescu.

DE ASEMENI ADUNAREA RATIFICA ADEZIUNEA ASOCIAȚIEI DE A INTRA IN CONFEDERAȚIA GENERALA A PRESEI CREȘTINE ȘI DA DEPLINE PUTERI COMITETULUI. Se aprobă anularea și anularea actelor legitimații ale Asociației urmând a se înlocui cu altele.

Ordinea de zi fiind epuizată, d. președinte declară adunarea închisă.

Constituirea Organizației profesionale „Falanga creștină a muncii românești"

Duminică 13 crt. a intrat în formele legale Asociația „Falanga C. M. R." având ca prim scop protecția muncei autohtone creștine, în toate ramurile de activitate, intelectuală sau manuală.

Adunarea generală de constituire compusă din aproape toate breslele a votat următorul comitet:

Președinte I. Mateescu Matei, membrii: I. Popazu, Mărgescu, P. Niculescu, Mircea, Dumitru Ilie, Anghel N., Nicodim I., M. P. Dobroșești, D. Iliescu, C. Gruia, Z. Tuculescu, Neguțitor, C. Lupescu și A. Chirițescu.

D. I. Mateescu-Matei arată rostul acestei organizații, unde sunt chemați numai cei ce au convingerea că vor putea să lupte fără șovăire pentru dreptul și dreptatea la muncă și deci la viață a elementului creștin-român.

Mulțumind celor de față pentru sentimentul și sufletul cu care au răspuns și mulțumim presei românești care susține cu atâta căldură cauzele muncitorimei creștine.

D. I. M. Matei recomandă: muncă, cinste și iubire de neam.

Incunoștiințare

Mișcarea legionară, partidul «Totul pentru Țară» caută în Capitală o casă cu mai multe încăperi și o sală mare, necesare pentru a-și instala o parte din birouri.

Casa d-lui General Cantacuzino, pe care Domnia Sa o pune la dispoziția mișcării cu atâta mărinimie, este neîncăpătoare pentru toate serviciile.

Românii, proprietari de case, cari ar vrea să dea sprijinul lor mișcării, punându-i la dispoziție aceste încăperi cu chirii mai reduse, sunt rugați a se adresa d-lui Ing. N. Horodniceanu, str. Gutemberg No. 3, Loco.

INFORMAȚIUNI

Disponibilul de import de mărfuri în cotă din Germania, pentru trimestrul I, 1937, care fusese fixat de Banca Națională la suma de 300 milioane lei, va fi sporit cu încă 300 milioane peste disponibilul inițial.

In urma hotărîrii delegației economice a guvernului elen, Grecia urmează să importe câteva mii de vagoane de grâu și orz din România.

Plata acestui import se va face în numerar.

In urma intervențiunilor făcute de cei în drept, direcțiunea reglementării comerțului exterior a trimis o circulară vămilor, prin care precizează că articolele de cereale, leguminoase și oleaginoase sunt scutite de aplicarea timbrului proporțional în contractele de export.

Pe lângă direcția reglementării comerțului exterior, s'a înființat un nou birou militar, care împreună cu comisia superioară de contingentare, va rezolva cererile de import în legătură cu armata și armamentul.

Pentru a se da spațiul necesar acestui serviciu, s'au făcut unele mutări de birouri.

Peste câteva zile se vor relua, la Viena, tratativele pentru modificarea convențiunii de comerț și de plăți româno-austriacă.

In ultimele luni, exportul de animale, din Banat, pentru Germania, a scăzut simțitor. In schimb a crescut acelaș export pentru Italia.

Direcțiunea P. T. T., a făcut un demers pe lângă ministerul industriei și comerțului, cerând ca pe viitor să se modifice acordurile de plăți cu țările străine, astfel ca achitarea lor să se facă în devize libere, nu din clearing.

Banca Națională a primit un comunicat din partea Băncii Naționale a Greciei, prin care i se face cunoscut că pe viitor, cererile de drahme pentru ajutor să nu fie luate în considerațiune dacă nu vor fi însoțite de actul de naționalitate și actul de paupertate al solicitantului.

Această măsură este luată în urma faptului că sub pretextul de mai sus, mulți greci din România trimit sume în Grecia, unor cetățeni cari în realitate nu sunt săraci.

Ministerul de finanțe a cedat, printr'o lege specială, regiei C. F. R., hotelul «Terminus» din Timișoara și alte terenuri, în valoare de 21 milioane lei.

Decanatul Facultății de Teologie din București aduce la cunoștință următoarele:

Studenții care doresc să dobândească burse, trebue să trimeată, în termen de 10 zile, recomandat, sau să prezinte personal, la Decanatul Facultății:

1. Caetul de studii;
2. Certificatul de starea materială a părinților, liberat de Percepția respectivă și vizat de Administrația financiară.

Studenții funcționari nu pot dobândi burse.

A apărut Roumanian Economist, an. III No. 26, revistă redactată în limba română și engleză sub direcția d-lor *John Western* și *Dr. M. Bibiri Sturia*, cu următorul conținut:

Balanța comerțului anglo-român, de *Constant Georgescu*, profesor universitar. Anglia și relațiile sale comerciale cu România, de *Gh. Popescu-Cetate*. Figuri energetice *Valer Pop*, ministrul industriei și comerțului. Puterea cuvântului vorbit. Puterea cuvântului scris. Import-Export, etc.

Numărul este consacrat comerțului anglo-român și este documentat cu tablouri și diagrame, pe lângă materialul de informații obișnuit.

ULTIMA ORA

Concentrarea învățământului superior în discuția comisiunii Apărării Naționale

Eri după amiază s'a continuat la Senat ședința comisiunii pentru concentrarea învățământului superior, sub președinția d-lui mareșal Presan.

Au luat parte la discuții d-nii prof. Mihail Manoilescu, Dragomir Hurmuzescu, Laurențiu Oanea, Marius Georgescu, Emil Diaconescu, etc.

D. prof. Dragomir Hurmuzescu a combătut ideia desființării titlului de inginer decernat până astăzi de facultățile universităților noastre.

Desbaterile au fot arbitrate de d. mareșal Presan, care s'a raliat punctului de vedere al d-lui prof. Mihail Manoilescu„ care a cerut ca titlul de inginer să nu fie decernat decât de Școlile Politechnice.

D. prof. Manoilescu a obținut un real succes care se răsfrânge asupra tuturor inginerilor din Agir al cărui președinte este.

Titlul de inginer, nu va mai fi dat decât de Școlile Politechnice, urmând ca în schimb să se înființeze la Iași o școală politechnică.

Peste câteva zile se va aduce în discuția Parlamentului un nou proect de lege pentru apărarea titlului de inginer.

Societatea de telefoane păgubește și primăria municipiului București

Conducerea societății de telefoane găsește de cuviință că nu provoacă deajunse pagube statului anual și astăzi întoarcă acelaș lucru față de municipiul București.

Intr'adevăr. s'a cerut primăriei Capitalei — în cursul acestei săptămâni — autorizația ca să execute instalație subterană de canalizare și ramificații, camere de control, etc., pe străzile: Calea Șerban Vodă între str. Lânăriei și cimitirul Bellu. Str. Tunari, Șos. Colentina între Șos. Ștefan cel Mare și linia ferată. B-dul Ferdinand și Șos. Pantelimon. Str. Vasile Lascăr și B-dul Regele Carol al II-lea.

Aceste străzi sunt pavate de curând, iar Cal. Șerban Vodă abia terminată de Soc. Turcoaia Granit, nici nu a fost recepționată.

Lucru extrem de revoltător este faptul că pentru toate aceste străzi de mai sus, înainte de a se păși la pavarea lor, primăria municipiului București a întrebat Soc. de Telefoane dacă are lucrări de executat.

Și numai în urma răspunsurilor negative primite din partea acestei Societăți conducerea municipiului a dat dispoziții de începerea lucrărilor.

Iar astăzi, pentru a executa lucrările de care a fost încunoștiințată primăria Capitalei, va fi nevoie să se strice complet pavagiile acestor străzi, ceace ar provoca comunei și cetățenilor pagube de peste 100 milioane lei.

Ne întrebăm cum vor primi cetățenii sectorului I Galben candidatura în fruntea unei liste la alegerile comunale a lui Griguță Filipescu, cât timp acesta patronează o acțiune care prejudiciază atât de mult și primăriei și cetățenilor Capitalei.

Situația în Spania

Inaintarea naționaliștilor continuă

SALAMANCA, 16 (Rador). — Agenția Havas transmite următorul rezumat al comunicatului publicat aseară la ora 20 de marele cartier general naționalist:

Pe frontul armatelor de Nord, în sectorul diviziei întărite dela Madrid, inamicul a încercat să contra-atace pe frontul dela Est de Jarama, sprijinit de tancuri rusești. El a fost respins cu pierderi grele. Două tancuri au fost făcute inutilizabile. In cursul atacului, trupele noastre, pline de entuziasm, au ocupat mai multe tranșeie.

Pe frontul armatelor de Sud, înaintarea trupelor noastre pe frontul Cordoba. Am ocupat satul Alcaracejos. Infrângerea inamicului a fost așa de categorică, încât Brigada Internațională a fost distrusă. Unul din batalioanele sale a fost complect decimat. Locul unde s'au desfășurat operațiile este complet acoperit de cadavrele părăsite de roșii.

Activitatea aviației a fost intensă. Avioanele noastre au bombardat aerodromul Barajas, distrugând numeroase avioane. Patru avioane roșii au fost doborîte în cursul unei bătălii aeriene, iar altele două au fost date la pământ de artileria noastră anti-aeriană.

ECOURI ȘI POLEMICI

Legea minelor deși se discuta numai noaptea ca să treacă mai ușor, n'a putut trece nici azi noapte fiindcă o parte din parlamentari au cerut să discute la lumina zilei.

Parcă nu e tot aia. Legea minelor este făcută să se discute subteran.

Așa a fost și prima dată, când d. Madgearu a combătut-o cu argumente coborîte de pe Ararat.

—

Senatul a vrut să aibă și el ședința lui de noapte. Și aseară deși nu s'a găsit nici un ministru care să-l asiste pe banca, maturul corp l-a decretat pe d. Mihai Berceanu subsecretar de stat, capace pentru acest lucru.

Bine înțeles că după lungi discuții, Senatul s'a convins că nu se poate și atuncea cu regret și-a întrerupt ședința începută.

Senatul a plecat acasă trist.

—

In partidul internațional-țărănesc e mare zarvă. La sfârșitul săptămânii trecute nu mai conteniau svonurile despre iminente demisii.

La începutul săptămânii acesteia au început desmințirile. Desminte d. Mihalache. Desminte d. Armand Călinescu, D. Costăchescu e mai solidar de cât oricând.

Si dacă te gândești că de unde nu-i foc fum nu iese!..

Si dacă-ți mai auzi pe naționalțărăniști vorbind de funie în casa spânzuratului..»

O bătrână în vârstă de 80 ani a dat naștere unui prunc. Mare fierbere la internaional-țărăniști. Nădejdile încep să crească.

Se crede că d-rul Nicolae Lupu va izbuti să dea naștere — cu toată vârsta înaintată — unei iluzii de guvernare.

Copilul bătrânei, după toate probabilitățile, va crăpa mâine, pentru că prea s'a născut din ramolisment.

—

D. Ion Mihalache a scris în cursul ultimelor zile trei scrisori în care-și spovedia frământările sufletești. Scrisorile erau adresate d-lor Iuliu Maniu, Costăchescu și Lupu.

Din nebăgare de seamă, toate scrisorile au aceiași formulă de adresă: «Domnule președinte».

D. Ion Mihalache a sesizat greșala și a implorat ajutorul d-lui Armand Călinescu. Convorbirea a decurs în felul următor:

— Domnule președinte (d. Mihalache se adresa d-lui Călinescu) te rog să faci o declarație de solidaritate în jurul șefului, adică, d-le președinte, e vorba de mine. Pentrucă eu, scriind d-lui președinte Maniu și d-lui președinte Costăchescu, m'am adresat greșit. Mă înțelegi?

Pe d. Armand Călinescu l'a apucat damblaua.

Numai d. Mihalache se admira în oglindă și se felicita: «Ești tare, leone, ești leu».

D. Dinu Bratianu, șeful partidului liberal, a primit azi dimineață, acasă la d-sa, pe d. M. Djuvara, ministru de stat, și pe d. dr. Costinescu, ministrul sănătății.

—

Parlamentarii majoritari vor oferi Joia viitoare un banchet în onoarea d-lui N. N. Săveanu, președintele Camerei, la care va participa întreg guvernul.

După trei ani de chinuri, partidul îl sărbătorește cu o masă. Dorim d-lui președinte să îndure și acest ultim pahar.

—

Membrii comitetului Circ. 51 (culoarea de verde) din «Frontul Românesc» sunt convocați în ședință săptămânală Miercuri 17-III a. c. orele 19 în localul clubului central b-dul Elisabeta 8, et. II.

—

Ni se semnalează un caz destul de interesant. Un jidănaș, Zimbler, fost muzicant la un regiment din Cernăuți a făcut o piesă «Străjerul Român».

Știți care a fost trucul, ca piesa să poată avea trecere? și-a schimbat numele în Zimbru. Auziți domnilor Zimbru! Noi ne facem datoria de a aduce la cunoștința ministerului de educație națională și conducerea O. E. T. R. de a se lua măsurile cuvenite, pentru că e revoltător, ca un jidan, oricare ar fi, să aibă obrăznicia de a se erija în educator al tineretului străjeresc român.

Partidul național-țărănesc
FELII DE PORTOCALA

Un vis frumos după o masă bună.

D. Victor Antonescu a fost întotdeauna un om deosebit de bun și împăciuitor cu toată lumea. Nu-i place în deosebi bărfuiala opoziției. Il plictisește. Și atunci «e lată rău»... ca la 1914.

Acum câteva zile însă, înainte de plecarea la Ankara, d. Antonescu a avut un vis frumos, în care se făcea că după liberali succesiunea o are d. Mihalache. D-sa vedea cum cavaleria cămășilor de noapte venise să se valideze în dealul Patriarhiei, în timp ce președintele consiliului pe un cal spumos gătit de nuntă cu servete la urechi primea alaiul la intrare.

«E lată rău», fiindcă aflând de visul năsdrăvan, toate fecioarele partidului au fremătat de apropiata bucurie nupțială, în timp ce cavalerii, și-au dat cămășile de noapte cusute cu arnici, la săpunit pe luncă.

Și d. Victor Antonescu a plecat. Probabil că a treia zi a și uitat de vis, ba chiar poate a râs cu hohote și lacrimi.

Dar «cărvunarii» din partidul țărănesc, împrumutând zicala din 1914, și-au zis: «e lată rău».

SUDORILE PARTIDULUI

De patru zile «grupul cărvunar» din partidul național-țărănesc face sudație la toate întrunirile din țară.

La Craiova, Duminică, d. Virgil Potârcă, după trei ore de oratorie a vrut să execute «stânga împrejur». Dar anii cari trec se lasă cu atâta greutate, încât sunt exerciții pe care, sub povara lor nu le mai poți executa. D. Potârcă a asudat degeaba, fiindcă în primul rând n'a reușit și apoi n'a fost crezut de nimeni; pe urmă toată lumea conștientă din partid își dă prea bine seama că sunt rupturi cari nu se mai pot suda.

Partidul nu va mai putea veni la guvernare în integime niciodată. (Nici chiar cu dezinteresatul concurs, al fostului măturător dela Bacău.) Asta o știu de altfel trei sferturi din sudorii de Duminica trecută, dar fac un joc secund.

PARTIDUL IN FELII DE PORTOCALA

Răstălmăcirea visului se pare că n'a prins. (Sunt mulți cari nu cred în vise, iar alții spun că visele acea se împlinesc tocmai pe dos.)

Partidul rămâne mai departe desfăcut în felii de portocală gata de mâncat. Lupta se dă acuma pentru cojile mirositoare cu care uneori se amăgește pofta.

Patru felii rămân la centru, repartizate ca desert vechiului regat, pe celelalte congresul dela 4 Aprilie urmând să le distribuie ca premiu cui o vrea.

Până atuncea «Bădăcinul» rămâne sub semnul întrebării. (El nu s'a declarat încă pentru nici o felie).

Ceilalți nu știu ce să mai creadă. (Să creadă în vis sau să nu creadă?).

Doar «Valea Seacă» tace semnificativ în așteptarea puhoiului de ape ce TREBUE să-i umple albia, dacă nu ploile de primăvară, cele de toamnă sigur.

In lipsă de alte ocupații până la congres, tălmăcitorii de vise din partid, dorm toată ziua să viseze.

Dar dacă se vor mai găsi naivi, să creadă că-i adevărat, atuncia «cărvunarii» au pierdut ultima șansă și pentru ei «e lată rău».

STILEX

Dela Palatul Regal

COMUNICAT Nr. 10

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 15 Martie 1937 Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe:

D-l Richard Franasovici, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor;

D-l general de corp de armată adjutant Paul Angelescu, ministrul apărării naționale.

La dejun M. S. Regele a avut invitați pe:

D-l colonel Soreanu, comandantul reg. 2 artilerie, împreună cu următorii ofițeri din acelaș regiment:

Lt. colonel Leonescu Gh.;

Maior Georgescu Ion;

Căpitan Duca Ion;

Sublocotenent Negoescu Ion.

După amiază M. S. Regele a primit în audiența pe:

D-l Scherping, director superior de vânătoare al Germaniei;

Principele Löwenstein, director de vânătoare al Germaniei;

Ex. Sa Monseig. Adrea Cassulo, Nunțiu Apostolic în România.

După terminarea acestor audiențe, Majestatea Sa Regele a vizitat regimentul 2 artilerie.

M. S. Regina Maria suferindă

Majestatea Sa Regina Maria, suferind de gripă, a avut, în perioada de declin a boalei, o ușoară gastroragie, fenomen pentru care Majestatea Sa are nevoe de repaus și un regim potrivit.

Profesor dr. I. Nanu-Muscel

Profesor dr. Hortolomei

Dr. Dumitrescu Manta.

Dr. Mamulea

Arabii reacționează

Tensiune dintre evrei și arabi continuă să crească în Palestina

Pe ziua de ieri s'au înregistrat numai în districtul Nazateth 10 agresiuni. S'au mai constatat numeroase cazuri de agresiune și în regiunea Haiffa.

D. dr. C. Angelescu a plecat la Varșovia

Aseară d. dr. Angelescu ministrul educației naționale, a părăsit Capitala plecând la Varșovia. D. dr. Angelescu va fi însoțit de d-nii C. Kirițescu secretar general, I. Pilat, deputat, Scupiewsky senator din partea O.E.T.R.-ului.

La Varșovia se va perfecta acordul cultural polono-român, după care delegația va vizita centralele școlare din Polonia.

D. dr. Angelescu se va reîntoarce în Capitală la începutul săptămânii viitoare.

Plecarea d-lui N. Tabacovici la Consiliul Economic al Ințelegerii Balcanice

Consiliul de administrație al Regiei autonome C. F. R. a dispus ca pe timpul absenței d-lui președinte N. Tabacovici — care va lua parte la Consiliul economic al Ințelegerii Balcanice ce se va ține la Atena — d. director general I. Macovei să îndeplinească toate atribuțiile președintelui Consiliului de administrație C. F. R. iar d. consilier Boroș va ține locul d-lui N. Tabacovici ca președinte al comitetului financiar C. F. R.

Inginerul Gh. Gh. Chelaru n'a fost arestat

In ziarul Capitala de astăzi a apărut știrea că d. inginer Gh. Gh. Chelaru, președintele grupării «Reacțiunea» — o grupare de dreapta — și președintele Uniunii C. F. R. — asociație cu caracter de ordine, disciplină și colaborare cu factorii conducători, spre a se rezolva prin bună înțelegere toate desideratele personalului ceferist — ar fi fost arestat pentru propagandă subversivă. Știrea este din domeniul fanteziei.

Chemând la telefon Siguranța, Prefectura Poliției Capitalei cât și pe d. inginer Chelaru, personal, am primit cea mai categorică desmințire.

Alegerile comunale

Lupta electorală s'a deschis odată cu depunerea listelor

Incă de cu noapte, s'au îmbulzit eri pe sălile tribunalului Ilfov, sumedenie de agenți electorali ai guvernului, turmentați de băutură și amețiți de necunoscutul alegerii. S'au strâns cu toții, sub comanda primarului general, secondat de statul major al primarilor de sectoare și al consilierilor ieșiți prin fraudă la sorți, pentru a da primul iureș al disperării.

SPECTRUL OPOZIȚIEI

Cei patru ani de guvernare, au făcut din edilii liberali niște oameni cu o mare, foarte mare poftă de căpătuire și afaceri, ca să nu se gândească cu groază la necunoscutul pe care îl va aduce căderea și alungarea din fruntea trebirilor acestei urbe.

Deaceia prima zi a forului electoral, a fost deschisă sub acelaș sinistru patronaj al «sfintei bătăi», de data aceasta însă nu pe terenul propagandei, ci pe acel de sub acoperișul tribunalului.

Candidații opoziției, au avut cinstea unei atenții deosebite, din partea delegaților guvernamentali. Stâlciți, admonestați, trași de haine, bătuți — cazul d-lui av. Gh. Sima — însfârșit s'a făcut totul ca acești reprezentanți să nu ajungă în fața președintelui pentru a depune listele de candidaturi.

Dar îndârjenia guvernamentală s'a lovit de tenacitatea opoziției, care trecând prin toată filiera brutărilor, a reușit să depună listele.

ALEGERILE

Odată convocat corpul electoral și listele de candidaturi depuse, bătălia alegerilor este deschisă. Până Duminică 18 Aprilie, când se vor desfășura aceste alegeri, lupta este declarată.

Metodele atât de înrădăcinate la noi, în ce privește lupta electorală, am crea că de data aceasta, în București, să fie înlăturate și odată cu ele toate ingerințele și falsificările votului.

D. Gherasi

Berlinul si Roma răspund Londrei

După o lungă trecere de timp Marea Britanie a primit răspunsurile Germaniei și Italiei cu privire la încheierea unui nou pact occidental.

Intârzierea răspunsurilor dovedește că Berlinul și Roma nu găsesc oroblema deosebit de urgentă. Deci tratativele ce vor începe probabil vor fi lungi, presărate de note și contra note, pline de curse politice și diplomatice.

Firește nu se cunoaște textul notelor primite la Foreign Office, totuși din izvoare de obicei bine informate au filtrat unele știri asupra tendinței generale în care sunt redactate și presa mondială le comentează pe larg. Germania oferă încă odată Franței o declarație formală și categorică a renunțării la războiu, deasemenea Reichul se arată dispus a da Belgiei aceleași garanții de securitate și neutralitate pe cari i le vor da cele lalte mari puteri occidentale. Anglia și Italia ar urma să garanteze respectarea de către Franța și Germania a noului pact occidental.

In fond Berlinul propune încheierea unui nou Locarno căci cel vechi era conceput în acelaș spirit.

Numai că ulterior vechiului Locarno a intervenit pactul franco-rus. Prin acest tratat Parisul și Moscova își acordau sprijin reciproc. Așadar garanția de neagresiune dată de Franța Germaniei, devenea caducă în cazul în care Reichul ataca Rusia. Firește existau și înainte de Locarno tratate de alianță — franco-polon și franco-cehoslovac — dar însăși prin faptul încheierei ulterioare a tratatului dela Locarno ele pierdeau din tăria lor. Ne amintim că așa a interpretat lucrurile Polonia care a văzut întotdeauna cu ochi răi Locarno-ul. Dimpotrivă tratatul cu Rusia intervenind după Locarno situația era exact inversă. Pactul franco-rus paraliza el acum spiritul locarnian.

De aceia pretextând contradicția între cele două tratate Berlinul a declarat caduc Locarno și a remilitarizat Renania.

Dar asta nu convenea Angliei care — după cum am arătat de mai multe ori în această rubrică — vrea pace în occident, pace garantată prin instrumente juridice și diplomatice, clare, precise, evidente pentru toată lumea. Deci Anglia — după denunțarea vechiului Locarno — stărue pentru încheerea unuia nou. Reichul pretindea însă în prealabil dizolvarea alianței franco-ruse, pe care Franța n'o admitea.

Astăzi se pare că Reichul a ajuns la o poziție mai suplă. Nu mai cere dizolvarea alianței franco-ruse ci înlăturarea automatismului ei. Germania cere ca Anglia și Italia să judece dacă Franța are dreptul să-și ajute aliatul rus în cazul unui război germano-sovietic.

Această atitudine suplă va procura însă diplomației franceze și mai mari greutăți ca refuzul rigid dinainte.

In adevăr Italia va susține se pare teza germană, Anglia, transformată în arbitru și care vrea menținerea păcii în Occident, nu va lua probabil o atitudine potrivnică tezeor Reichului, însfârșit Belgia, complect indiferentă față de ceiace i s'ar putea întâmpla Rusiei și voind pacea cu orice preț, va stărui pentru încheerea unei înțelegeri. Iată de ce în tratativele ce vor începe, Franța va fi singură. Pe de altă parte a refuza de plano negocierile Quai d'Orsay-ul nu poate. Marea Britenie ar fi indispusă. Insfârșit dacă — puțin probabil — se primește teza germană atunci dizolvarea tacită a alianței franco-ruse e îndeplinită. Nici-odată Anglia și Italia nu vor accepta războiu în Occident de dragul Rusiei.

Iată perspectivele ce se deschid în urma răspunsurilor primite la Londra.

Oricum s'ar întoarce lucrurile Moscova nu poate spera în reușita sforțărilor ei de a impune măcelul general pentru salvarea judeocrației roșii.

PAUL MIHAIL

Măsuri pentru încasarea impozitelor

Inspectoratul general de finanțe al Capitalei, aduce la cunoștința contribuabililor că în conformitate cu legea pentru urmărirea și perceperea veniturilor publice, s'au luat măsuri ca începând dela 15 Martie 1937, să se procedeze la vânzarea averii acelora cari n'au înțeles să-și achite încă impozitele scadente până la această dată.

Deasemenea se aduce la cunoștința chiriașilor că sunt obligați a plăti la percepții datoriile imobilelor în cari locuesc, în contul chirei respective.

S'au luat unele dispozițiuni de a se face verificări, pe teren, în întreaga Capitală, la contribuabilii cari nu și-au achitat dările la zi cercetând situația acestora, pentru a se proceda la vânzări irevocabile.

ORA 2

DISCUTIA legii minelor a fost amânată

Consiliul de miniștri de azi dimineață

Astăzi la orele 11, a avut loc la locuința d-lui Gh. Tătărăscu președintele Cons. de Miniștri un consiliu de miniștri la care au participat toți membrii guvernului aflați în Capitală.

In consiliul s'a hotărât menținerea programului fixat pentru votarea proectelor de legi stabilite în Consiliul de miniștri de săptămâna trecută.

D. Gh. Tătărăscu a atras atențiunea membrilor guvernului de a observa să nu se mai intervertească ordinea de azi a Corpurilor legiuitoare sub nici un motiv.

S'a hotărât deasemenea să se continue discuțiunea proectului de lege a învățământul universitar scoțându-se toate amendamentele care privesc numirile și înaintările de profesori.

In cursul după amiezei va începe la Cameră, discuția generală la legea muncii obștești.

In consiliu s'a luat deciziunea ca discuțiunea la legea minelor să fie amânată peste câteva zile.

Consiliul de miniștri s'a terminat la orele 12½ d

Legea protecției muncii naționale legiferată pe cale de decret lege

Comisiunea însărcinată de ministerul industriei și comerțului cu întocmirea ante-proectului de lege privitor la modificarea legii protecției muncii naționale și-a terminat lucrările.

Proectul de lege rezultat din coordonarea celor patru ante-proecte, studiate de comisiune a fost înaintat Președenției Consiliului de miniștri.

Acest proect nu va fi adus însă în discuția parlamentului deoarece guvernul intenționează a-l legifera pe cale de decret-lege.

Restituirea diferențelor de salar la reîncadrare

Ca urmare la circulara 162952 R. A. 936 publicată în Foaia Oficială 984 din 5.11.936, privitoare la plata drepturilor bănești cuvenite personalului reîncadrat, s'a hotărît ca drepturile bănești ale personalului care se reîncadrează la salarii inferioare celor obținute prin încadrare să se plătească, până la noui dispozițiuni ca și înainte de reîncadrare.

Sumele reținute dela 1 I. 937, pe baza ordinului 162952/936, pentru personalul care prin reîncadrare primește salarii inferioare celor avute până la reîncadrare se vor restitui.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE